Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 30 juni 2016*

”Dumpning — Import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina — Slutgiltig antidumpningstull — Konfidentiell behandling av beräkningen av normalvärdet — Uppgifter som lämnats i god tid — Frist för antagandet av ett beslut om företag med marknadsekonomisk status — Rätten till försvar — Likabehandling — Principen om förbud mot retroaktiv verkan — Artikel 2.7–2.11, artikel 3.1–3.3, artikel 6.7, artikel 19.1–19.5 och artikel 20.1–20.4 i förordning (EG) nr 1225/2009”

I mål T-424/13,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, Jinan (Kina), företrätt av advokaterna R. Antonini och E. Monard,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av S. Boelaert och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten S. Gubel, och de B. O’Connor, solicitor,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland och M. França, båda i egenskap av ombud,

intervenient,

angående en begäran om ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien (EUT L 129, s. 1), i den mån den avser sökanden,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden D. Gratsias (referent), samt domarna M. Kancheva och C. Wetter,

justitiesekreterare: handläggaren L. Grzegorczyk,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 22 oktober 2015,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

Bakgrund

1 I rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51) (nedan kallad grundförordningen) fastställs inom unionsrätten vilka bestämmelser som är tillämpliga på undersökningsförfaranden avseende antidumpning. Det följer av skäl 3 i förordningen att den för att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av reglerna i artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT) (EGT L 336, 1994, s. 103; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 105) (nedan kallat antidumpningsavtalet), som finns i bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (EGT L 336, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3) i möjligaste mån införlivar bestämmelserna i antidumpningsavtalet med unionslagstiftningen.

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2012 av den 12 december 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 344, s. 1) (nedan kallad ändringsförordningen) trädde i kraft den 15 december 2012.

3 Jinan Meide Casting Co. Ltd, sökanden, är ett bolag etablerat i Kina som tillverkar gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn, avsedda för den inhemska marknaden och för export.

Förundersökningens relevanta delar före förordningen om preliminär tull

4 Den 16 februari 2012 offentliggjorde Europeiska kommissionen, till följd av ett klagomål som inkommit den 3 januari 2012 från försvarskommittén för Europeiska unionens industri för gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn, ett yttrande om att inleda ett antidumpningsförfarande avseende import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina, Thailand och Indonesien (EUT C 44, s. 33). Det följer av punkt 3 i detta yttrande att den vara som presumeras vara föremål för dumpning är en vara som är klassificerad i den kombinerade nomenklaturen, vilken utgör bilaga till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 13 s. 22) i KN-nummer ex 7 307 19 10. Kommissionen preciserade i punkt 5.1.1.1 a i detta yttrande att den på grund av det potentiellt stora antalet kinesiska exporterande tillverkare av denna vara, skulle välja ett urval av exporterande tillverkare på de villkor som anges i artikel 17 i grundförordningen.

5 Den 3 april 2012 ingav sökanden en ansökan i syfte att erhålla marknadsekonomisk status, i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.7 b i grundförordningen. Ett besök av kommissionens tjänstemän i sökandens lokaler inför prövningen av denna ansökan fastställdes till perioden från den 30 maj till den 1 juni 2012. Den 9 juli 2012 meddelade kommissionen sökanden de huvudsakliga omständigheter och överväganden på grundval av vilka den beslutade att inte bevilja den marknadsekonomisk status. Genom skrivelse av den 23 juli meddelade sökanden kommissionen sina synpunkter avseende detta beslut. Däremot beviljades sökanden, liksom de övriga kinesiska tillverkarna-exportörerna som ingick i detta urval, fördelen av en individuell behandling med tillämpning av bestämmelserna i artikel 9.5 andra stycket i grundförordningen.

Förordningen om preliminär tull och handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder

6 Den 14 november 2012 antog kommissionen förordning nr 1071/2012 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand (EUT L 318, s. 10) (nedan kallad förordningen om preliminär tull).

7 Kommissionen preciserar i skäl 14 i den förordningen att mot bakgrund av behovet av att fastställa ett normalvärde för de exporterande tillverkarna i Kina om marknadsekonomisk status inte beviljas dem, genomfördes, för att fastställa ett normalvärde på grundval av uppgifter från Indien som jämförbart land (se punkt 13 nedan), en kontroll på plats hos en tillverkare i detta land som heter Jaenson Industriers, Jalandhar, Punjab, Indien.

8 I skäl 15 i förordningen om preliminär tull angav kommissionen att undersökningen av dumpning hade omfattat perioden från den 1 januari till den 31 december 2011 och att undersökningen av tendenser som var av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med 2008 till och med undersökningsperiodens slut.

9 I skälen 16, 17 och 18 i förordningen om preliminär tull definierade kommissionen den berörda produkten och angav bland annat att den var gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7307 19 10.

10 Enligt artikel 19 i förordningen om preliminär tull konstaterades det att den berörda produkten och den produkt som tillverkas och säljs på de inhemska marknaderna i Kina, Thailand och Indonesien och på den inhemska marknaden i Indien, som tjänade som jämförbart land, samt den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin, hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper. Dessa produkter ansågs därför preliminärt vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

11 I skäl 30 i förordningen om preliminär tull anges, beträffande export från Kina, att tolv exporterande tillverkare som svarar för 51 procent av Kinas export till unionen under undersökningstiden samarbetade genom att lämna in de begärda uppgifterna. I detta skäl anges även att kommissionen, i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen, valde ut ett stickprov bestående av tre företag som står för 88 procent av exportvolymen för nämnda tolv exporterande tillverkare. Sökanden ingick i detta stickprov.

12 I skäl 40 i förordningen om preliminär tull anges att den försening på två månader med vilken kommissionen fastställde marknadsekonomisk status för ett av de kinesiska företag som hade ansökt om sådan status, nämligen sökanden, i huvudsak berodde på att en tidigare kontroll av marknadsekonomisk status inte kunde utföras då de berörda exportörerna inte fanns tillgängliga. I detta skäl anges även att tidpunkten för fastställandet av denna status inte inverkade på resultatet.

13 I skälen 49–53 i förordningen om preliminär tull angav kommissionen skälen till varför den preliminärt hade dragit slutsatsen att Indien var ett lämpligt jämförbart land beträffande export från Kina, med tillämpning av artikel 2.7 a i grundförordningen.

14 I skälen 54–63 i förordningen om preliminär tull angav kommissionen den metod som den använt för att fastställa normalvärdet, när det gäller export av den berörda produkten från Kina.

15 I skäl 54 angav kommissionen inledningsvis att normalvärdet avseende kinesiska exportörer, eftersom ingen av dessa i stickprovet hade beviljats marknadsekonomisk status, fastställdes enligt artikel 2.7 a i grundförordningen, det vill säga med hjälp av Indien som jämförbart land.

16 Vidare angav kommissionen, i skäl 55, att den först fastställde huruvida den totala inhemska försäljningen av den likadana produkten i det jämförbara landet var representativ, det vill säga om den totala volymen av sådan försäljning stod för minst 5 procent av varje av stickprovet omfattade kinesiska exporterande tillverkares totala volym av exportförsäljning av den berörda produkten till unionen. Kommissionen angav även, i samma skäl, att detta var fallet för två av dessa exporterande tillverkare. Däremot drog kommissionen, som anges i punkt 130 nedan, vid antagandet av förordningen om preliminär tull en annan slutsats beträffande sökanden.

17 Det följer av skälen 56–57 att kommissionen, i ett andra skede, identifierade olika typer av likadana produkter som skulle beaktas vid fastställandet av normalvärdet. Kommissionen identifierade i detta syfte varje produkttyp som såldes av tillverkaren i det jämförbara landet som var identisk eller direkt jämförbar med de typer av den berörda produkten som såldes av de kinesiska exporterande tillverkarna. I ett tredje skede undersökte kommissionen, liksom anges i skäl 57 i förordningen om preliminär tull, huruvida den inhemska försäljningen i det jämförbara landet av var och en av dessa typer av likadana produkter var tillräckligt representativ, det vill säga huruvida volymen av denna försäljning till oberoende kunder under undersökningsperioden stod för minst 5 procent av den totala volymen av den jämförbara produkttypen som säljs på export till unionen av var och en av de exporterande tillverkarna.

18 I ett fjärde skede undersökte kommissionen, som den angav i skälen 58–62 i förordningen om preliminär tull, huruvida försäljningen av dessa typer av liknande produkter, som gjorts i motsvarande mängd i den mening som avses i punkt 17 ovan, kunde anses ha skett vid normal handel, på grundval av andelen lönsam försäljning, det vill säga till ett nettopris som var lika med eller högre än den beräknade tillverkningskostnaden. Efter denna undersökning valde kommissionen beräkningsmetoden för normalvärdet.

19 Enligt skäl 59 grundades normalvärdet – om försäljningsvolymen för en produkttyp som såldes till ett nettopris motsvarande minst den beräknade till verkningskostnaden stod för mer än 80 procent av den totala försäljningsvolymen för en liknande produkttyp och om det vägda genomsnittliga försäljningspriset var lika med eller högre än tillverkningskostnaden – på de faktiska försäljningspriserna på den inhemska marknaden. Detta pris beräknades som ett vägt genomsnitt av priserna för all inhemsk försäljning av den produkttypen under undersökningsperioden.

20 Slutligen ansågs de produkttyper som såldes med förlust enligt skäl 61 inte ha blivit sålda vid normal handel. I skäl 62 anges att det, för dessa produkttyper, samt för dem för vilka försäljningen inte är tillräckligt representativ, i den mening som avses i punkt 17 ovan, var ett konstruerat normalvärde, i den mening som avses i artikel 2.3 och 2.7 a i grundförordningen som användes.

21 När det gäller bestämmandet av exportpriserna, följer det av skäl 64 i förordningen om preliminär tull att dessa priser fastställdes i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, det vill säga på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas av var och en av de kinesiska exporterande tillverkare som omfattades av stickprovet.

22 Enligt skälen 65–67 i förordningen om preliminär tull, gjordes jämförelsen i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen mellan normalvärdet och exportpriset fritt fabrik med vederbörliga justeringar för olikheter avseende kostnader för fysiska egenskaper, indirekta skatter, transport-, försäkrings-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader, förpacknings- och kreditkostnader, provisioner samt bankkostnader i de fall där dessa konstaterades vara skäliga, korrekta och kunde beläggas.

23 Enligt skäl 68 i förordningen om preliminär tull fastställdes dumpningsmarginalen för de kinesiska exporterande tillverkarna som omfattades av stickprovet på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten som fastställdes för det jämförbara landet med det vägda genomsnittliga exportpriset för den motsvarande berörda produkttypen, i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen.

24 Enligt skäl 69 i förordningen om preliminär tull fastställdes sökandens preliminära vägda genomsnittliga dumpningsmarginal, beräknad på den grund som beskrivs i punkt 23 ovan, till 39,3 procent av cif-priset (*cost, insurance, freight*) vid unionens gräns, före tull, för den berörda produkten.

25 I artikel 1.2 i förordningen om preliminär tull fastställdes sökandens preliminära antidumpningstull till 39,3 procent.

26 Genom skrivelse av den 15 november 2012 meddelade kommissionen sökanden de uppgifter om provisoriska åtgärder som avses i artikel 20.1 i grundförordningen. Utöver förordningen om preliminär tull i bilaga 1 till detta meddelande, omfattar detta en bilaga 2 avseende den metod som använts för beräkningen av dumpningen, och en bilaga 3 avseende den metod som använts för beräkningen av prisunderskridandena och av skadan.

27 I bilaga 2 till denna handling med uppgifter om provisoriska åtgärder, gav kommissionen inledningsvis några allmänna förklaringar avseende beräkningen av dumpningsmarginalen. Vidare gav kommissionen ett antal preciseringar avseende uteslutandet av en viss produkttyp i sökandens exportförsäljning av den berörda produkten och de olika justeringar som den hade gjort för en rättvis jämförelse, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. I denna bilaga 2 gav kommissionen vidare ett visst antal tabeller avseende de detaljerade beräkningarna av dumpningsmarginalen per produkttyp, i vilka den underlät att ge upplysningar grundade på de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet lämnat. Som kommissionen preciserade i denna bilaga, hade nämligen endast en tillverkare i det jämförbara landet samarbetat i undersökningen och uppgifterna från det jämförbara landet kunde således inte lämnas ut i den del de avsåg produktkontrollnumren.

Skriftväxlingen mellan sökanden och kommissionen till följd av förordningen om preliminär tull

28 Den 17 december 2012 delgav sökanden kommissionen sitt yttrande över handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder. Detta yttrande avsåg fem punkter, nämligen fastställandet av marknadsekonomisk status, normalvärdet, justeringen av normalvärdet avseende mervärdesskatt, behovet av en justering avseende tillverkningsförfarandet och exportpriserna.

29 Sökanden har i synnerhet, avseende den andra punkten, gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den använde ett konstruerat värde för att fastställa normalvärdet för alla de typer av liknande produkter som hade jämförts med de typer av berörda produkter som den exporterade till unionen. Således skulle kommissionen, enligt sökanden, dels ha använt det jämförande landets tillverkares inhemska priser och inte metoden med det konstruerade värdet, eftersom den sistnämnda metoden endast är tillämplig när det inte är möjligt att använda de inhemska priserna, vilket inte är fallet i förevarande mål. Dels ansåg sökanden att användningen av gränsvärdet på fem procent för att fastställa hur representativ försäljningen av den liknande produkten är inte var motiverad, när det som i den aktuella situationen gällde att jämföra en viss tillverkares inhemska priser på den indiska marknaden med kinesiska tillverkares exportpriser och att denna användning var till alltför stor nackdel för de exporterande tillverkare som hade stora exportmängder som denna, då de sistnämnda hade större svårigheter att uppfylla ett sådant representativitetskriterium. Vidare var inte detta gränsvärde, enligt artikel 2.2 i grundförordningen absolut. Av alla dessa skäl har sökanden bett kommissionen att, i enlighet med dess yttrande, räkna om normalvärdet. Vidare framförde sökanden två ytterligare anmärkningar avseende fastställandet av normalvärdet, vilka avsåg dels användningen av

omsättningen för att fastställa tillverkningskostnaden för tillverkaren i det jämförbara landet, dels användningen av en enhetlig genomsnittlig vinstmarginal för alla produkttyper. Vidare gjorde sökanden, efter att ha ”konstaterat att tillverkaren i det jämförbara landet var Jainsons Industries” framlagt kommentarer beträffande justeringarna av normalvärdet och angav i synnerhet skälen till varför den begärde en justering med anledning av skillnaderna i tillverknings- och produktivitetsförfarandet mellan detta företag och tillverkaren i det jämförbara landet.

30 Slutligen, vad gäller exportpriserna, bad sökanden kommissionen dels att beräkna dumpningsmarginalen på grundval av hela dess exportförsäljning av den berörda produkten, dels att lämna ytterligare förklaringar beträffande beräkningen av de justeringar som den gjort av exportförsäljningen utifrån de fysiska skillnaderna.

31 Vid förhandlingen den 6 februari 2013 återgav sökanden, i huvudsak, hela sitt yttrande avseende handlingen med preliminära uppgifter, vilket ingick i dess skrivelse av den 17 december 2012. För att styrka i synnerhet sin ansökan om justeringar avseende tillverknings- och produktivitetsförfarandet, hänvisade sökanden bland annat till uppgifter avseende tillverkaren i det jämförbara landet, det vill säga ett utdrag från det jämförbara landets tillverkares webbplats, vilken bland annat innehåll uppgifter om arbetskraftens storlek, den årliga tillverkningens storlek och den huvudsakliga utrustning som tillverkaren förfogade över, samt en skriftutväxling mellan denna tillverkare och sökanden som hade ägt rum mellan den 29 januari och den 1 februari 2013.

32 Den 15 mars 2013 sände kommissionen den slutliga informationshandlingen till sökanden. Denna handling omfattade, i bilaga 1, en handling med allmän information, som med tillämpning av artikel 20.2 i grundförordningen, hade till syfte att återge de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka kommissionen avser att rekommendera att slutgiltiga åtgärder införs. Kommissionen framförde, i bilagorna 2 och 3, särskilda synpunkter avseende beräkningen av antidumpningsmarginalen respektive beräkningen av prisunderskridandet och skadan. I synnerhet angav kommissionen, i bilaga 2 till den slutliga informationshandlingen, för det första att den hade godtagit sökandens synpunkter om att normalvärdet skulle beräknas på grundval av en enda inhemsk tillverkare i det jämförbara landet som samarbetat, även om denna försäljning inte hade gjorts med utgångspunkt från en representativ försäljningsvolym i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Följaktligen fastställdes normalvärdet för att fastställa sökandens dumpningsmarginal utifrån den inhemska försäljningen vid normal handel för tillverkaren i det jämförbara landet. Vidare angav kommissionen att den även hade godtagit sökandens invändning att dumpningsmarginalen skulle fastställas på grundval av hela exporten och inte enbart för de berörda produkttyper som motsvarar likadana produkttyper som säljs av tillverkare i det jämförbara landet på den inhemska marknaden. Kommissionen preciserade att normalvärdet för de berörda produkttyperna utan motsvarighet hade justerats på grundval av marknadsvärdet av skillnaderna i de fysiska egenskaperna, i enlighet med artikel 2.10 a i grundförordningen.

33 Däremot angav kommissionen att den avslog sökandenas ansökningar om justeringar avseende skillnaderna mellan detta företag och tillverkaren i det jämförbara landet avseende tillverknings- och produktivitetsförfarandet. För det första, beträffande ansökan om justering avseende tillverkningsförfarandet, medgav kommissionen visserligen att det fanns vissa skillnader i tillverkningsförfarandet mellan de båda berörda tillverkarna, men angav att konsumtionen av stålskrot per enhet var nästan identisk. När det gällde den andra ansökan om justering gjorde kommissionen i huvudsak gällande att endast de skillnader som påverkar priserna och jämförbarheten av priserna mellan en tillverkare i ett jämförbart land och en exportör i ett land som inte har en marknadsekonomi berättigade en justering och att endast en fullständig analys skulle kunna visa alla skillnader mellan kostnadsfaktorerna och visa att priserna och deras jämförbarhet påverkades, vilken i så fall skulle berättiga en justering.

34 Kommissionen gav även i bilaga 2 i den slutliga informationshandlingen ett antal tabeller avseende de detaljerade beräkningarna av dumpningsmarginalen per produkttyp, jämförbar med den serie tabeller som ges i bilaga 2 till den slutliga informationshandlingen avseende de detaljerade beräkningarna av dumpningsmarginalen per produkttyp, jämförbar med den serie tabeller som ges i bilaga 2 till handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder, som nämns i punkt 27 ovan. Således dolde kommissionen i den slutliga informationshandlingen, liksom i handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder, de upplysningar som grundades på uppgifter som lämnats av tillverkaren i det jämförbara landet.

Skriftutväxlingen mellan sökanden och kommissionen till följd av handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder

35 Den 18 mars 2013 sände tillverkaren i det jämförbara landet en skrivelse till kommissionen, i vilken den angav att den ”uttryckligen tillät kommissionen att [vid sökandens samråd] lämna ut den konfidentiella versionen av dess svar på frågeformuläret och handlingarna från den kontroll som gjorts i dess lokaler”. Vidare angav denna tillverkare i samma skrivelse att den, samma dag, hade sänt dessa handlingar till sökanden.

36 Genom e-postmeddelande av den 18 mars 2013 bad sökanden, på grundval av ovannämnda skrivelse av tillverkaren i det jämförbara landet, kommissionen att till den lämna ut den konfidentiella versionen av denna tillverkares svar på frågeformuläret avseende antidumpning och handlingarna från den kontroll som gjorts i dess lokaler. Dessutom bad sökanden, i samma e-post, ”mot bakgrund av tillståndet av tillverkaren i det jämförbara landet lämna ut den konfidentiella versionen av dess svar på frågeformuläret”, kommissionen att till sökanden lämna ut samtliga beräkningar av normalvärdet. Slutligen begärde sökanden en specifik upplysning beträffande tre frågor rörande, för det första på vilket sätt normalvärdet för de berörda produkttyperna utan motsvarighet hade fastställts, för det andra på vilket sätt kommissionen hade skiljt delarna med svart ytskikt från delarna med galvaniserat ytskikt och för det tredje på vilken grund kommissionen dragit slutsatsen att den användning per enhet av stålskrot som tillverkaren i det jämförbara landet gjorde och dess egen konsumtion av detta material var näst intill identiska.

37 I ett andra e-postmeddelande av den 19 mars 2013 drog sökanden tillbaka sin ansökan. I synnerhet besvarade den avslagsgrunden med att kommissionen, enligt upplysningar från tillverkaren i det jämförbara landet, till denna hade uppgett att sekretessen inte kunde hävas för vissa specifika berörda parter. Sökanden anförde i detta hänseende två argument. För det första är beräkningarna av dumpningsmarginalen och, följaktligen, uppgifterna avseende normalvärdet specifika för det berörda företaget. För det andra föreskrivs det inte i grundförordningen att ett specifikt tillstånd av en person som lämnat konfidentiella uppgifter inte kan begränsas till en enda berörd part. Vidare begärde sökanden, med hänvisning till att dess rätt till försvar stod på spel, att den aktuella tvisten skulle lösas av förhörsombudet, vars roll regleras av beslut 2012/199/EU av Europeiska kommissionens ordförande av den 29 februari 2012 om förhörsombudets funktioner och uppdrag i vissa handelsförfaranden (EUT L 107, s. 5).

38 Kommissionen, genom chefen för avdelningen för antidumpningsundersökningar, svarade sökanden, i e-postmeddelande av den 21 mars 2013, genom att avslå dess begäran på följande sätt: ”Upplysningarna avseende normalvärdet användes för de tre exporterande tillverkare som omfattades av stickprovet och inte enbart för Jinan Meide. Att lämna ut uppgifter enbart till Jinan Meide skulle således medföra ett selektivt utlämnande av konfidentiella upplysningar till en enda berörd part, medan andra parter som berörs av samma upplysningar inte åtnjuter detta priviligierade tillträde till konfidentiella upplysningar.” I ett senare e-postmeddelande samma dag angav förhörsombudet att det delade den ståndpunkt som kommissionen uttryckt i ovannämnda e-postmeddelande och underströk att icke-diskrimineringen av parterna utgjorde den viktiga delen.

39 Den 25 mars 2013 översände sökanden sina synpunkter avseende den slutliga informationshandlingen. För det första tog sökanden åter upp den tvist som den haft med kommissionen i det ovan i punkterna 36–38 nämnda utbytet av e-post och upprepade sin begäran att den konfidentiella versionen av svaret från tillverkaren i det jämförbara landet på frågeformuläret avseende antidumpning och handlingarna från den kontroll som gjorts i dess lokaler skulle lämnas ut, samt dess begäran att beräkningarna av normalvärdet skulle lämnas ut i sin helhet. Vidare tog sökanden upp ett stort antal specifika frågor avseende fastställandet av normalvärdet, av vilka den redan hade nämnt vissa i dess synpunkter på handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder. Sökanden grundade sig denna gång på de uppgifter av tillverkaren i det jämförbara landet som denna under tiden hade meddelat sökanden, såsom den hade angett i e-postmeddelande av den 18 mars 2013 (se punkt 35 ovan).

40 Sökanden upprepade särskilt sin specifika begäran som denne angett i sitt e-postmeddelande av den 18 mars 2013 (se punkt 36 ovan) och som avsåg att metoden för beräkning av normalvärdet av de berörda produkttyperna utan motsvarighet skulle lämnas ut. Sökanden ansåg att kommissionens precision i denna slutliga informationshandling om att dessa produkters normalvärde hade justerats på grundval av marknadsvärdet av olikheterna i de fysiska egenskaperna inte var tillräcklig. Sökanden har vidare gjort gällande att den själv tillverkade 1 645 berörda produkttyper, medan tillverkaren i det jämförbara landet endast tillverkade 287 typer av likadana produkter, varför 83 procent av de berörda produkttyperna saknade motsvarighet. Dessutom avsåg, bland de 11 130 ton som detta företag hade exporterat till unionen under undersökningsperioden, endast 5 738 alla typer av motsvarande produkter. Under dessa omständigheter var det begärda utlämnandet absolut nödvändigt för dess rätt till försvar.

41 Vidare föreslog sökanden rättningar beträffande dels fördelningen av produktionskostnaderna på grundval av omsättningen, dels beräkningen av justeringarna av normalvärdet avseende kostnaderna för frakt- och förpackningskostnader. Sökanden upprepade och preciserade även sin begäran beträffande tillverknings- och produktivitetsförfarandet, som den hade framfört i sitt yttrande om handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder samt sin kritik mot justeringen avseende icke återbetalbar mervärdesskatt, som redan hade formulerats inom ramen för det ovannämnda yttrandet. Sökanden framförde även en ny begäran om justering avseende försäljningsvolym.

42 Vid förhandlingen den 26 mars 2013 som kommissionen beviljade sökanden, erinrade sökanden om sina begäranden och de anmärkningar som den hade framfört inom ramen för sitt yttrande om den slutliga begäran om upplysningar. Till följd av denna förhandling, påpekade sökanden, i skrivelse av den 27 mars 2013, att den vid förhandlingen den 26 mars 2013 hade angett att den metod som användes för denna beräkning bestod i att grunda sig på det genomsnittliga normalvärdet för produkttyper som liknar de motsvarande produkttyperna, justerade på grundval av ett marknadsvärde [skillnaden i fysiska egenskaper] som fastställts på grundval av de priser vid export till unionen som sökandena fastställt för de berörda produkttyperna utan motsvarighet. Vidare angav sökanden att den ansåg att denna metod grundade sig på en presumtion, som varken var rimlig eller kunde kontrolleras, att marknadsvärdet för skillnaderna i de fysiska egenskaperna återspeglas i exportpriserna och den föreslog en alternativ metod bestående i att begränsa antalet produkttyper utan motsvarighet genom att förkorta de produktkontrollnummer som gör det möjligt att identifiera dem.

Den angripna förordningen

43 Rådet antog den 13 maj 2013 genomförandeförordning (EU) nr 430/2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien (EUT L 129, s. 1) (nedan kallad den angripna förordningen).

44 I skäl 15 i den angripna förordningen anger rådet att eftersom inga synpunkter inkommit beträffande marknadsekonomisk behandling och individuell behandling, bekräftas de preliminära slutsatserna i skälen 32–46 i förordningen om preliminär tull.

45 I skäl 17 i den angripna förordningen anger rådet att det godtagit en kinesisk exporterande tillverkares argument att normalvärdet beräknas utifrån den inhemska försäljningen för den enda samarbetsvilliga tillverkaren i det jämförbara landet, trots att produkten inte tillverkas i representativa kvantiteter. Rådet anger att normalvärdet följaktligen fastställdes utifrån denna försäljning vid normal handel.

46 I skäl 18 i den angripna förordningen anger rådet att det även godtagit samma kinesiska exporterande tillverkares argument att dumpningsmarginalen borde fastställas utifrån all exportförsäljning, och inte bara för de produkttyper som är direkt jämförbara med de typer som tillverkaren i det jämförbara landet säljer på hemmamarknaden.

47 I skäl 19 i den angripna förordningen anger rådet att eftersom inga synpunkter inkom beträffande normalvärde, exportpris och jämförelse bekräftas härmed undersökningsresultaten i skälen 54, 59–61 och 64–67 i förordningen om preliminär tull.

48 Det följer av skäl 20 i den angripna förordningen att det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten som fastställdes för det jämförbara landet i enlighet med den metod som anges i skälen 17–19 i denna förordning, jämfördes med det vägda genomsnittliga exportpriset för den motsvarande berörda produkttypen.

49 Enligt skäl 21 i den angripna förordningen och den tabell som finns i detta skäl, ska den slutliga dumpningsmarginalen för sökanden fastställas till 40,8 procent.

50 I artikel 1.1 i den angripna förordningen föreskrivs följande:

”En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn, förutom kroppar av klämringskopplingar med metriska ISO-gängor DIN 13 och gängade runda kopplingsdosor av aducerat järn utan lock, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7307 19 10 (Taric-nummer 7307 19 10 10) med ursprung i Folkrepubliken Kina (nedan kallad Kina) och Thailand.”

51 I artikel 1.2 i den angripna förordningen föreskrivs, beträffande sökanden, att den slutgiltiga antidumpningstullsatsen som ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den aktuella produkten har fastställts till 40,8 procent.

Förfarandet och parternas yrkanden

52 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 augusti 2013.

53 Kommissionen har genom handling, som inkom till tribunalens kansli den 26 september 2013, ansökt om att få intervenera till stöd för rådets, det vill säga svarandens, yrkanden. Sökanden och rådet yttrade sig inte över interventionsansökan. Ordföranden på tribunalens åttonde avdelning tillät genom beslut av den 19 november 2013 kommissionen att intervenera. Kommissionen ingav sin interventionsinlaga och de andra parterna ingav sina yttranden över denna inlaga inom de fastställda fristerna.

54 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara den angripna förordningen såvitt den berör sökanden, och

— förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

55 Rådet har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

56 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

57 Till stöd för sin talan har sökanden åberopat fem grunder. Den första grunden avser att unionens institutioner har åsidosatt sökandens rätt till försvar samt artiklarna 6.7 och 20.2 och 20.4 i grundförordningen, genom att underlåta att till sökanden lämna upplysningar om vad rådet ansett vara av betydelse vid fastställandet av normalvärdet. Såvitt avser den andra grunden har sökanden i första hand gjort gällande att unionens institutioner har åsidosatt artikel 2.10 i grundförordningen och artikel 2.4 i antidumpningsavtalet, genom att avslå sökandens begäran om justeringar av normalvärdet och, i andra hand, att motivering saknades. Enligt den tredje grunden har unionens institutioner åsidosatt artikel 2.7 a, 2.10, 2.10 a och 2.11 i grundförordningen, jämförd med artiklarna 2.7 a, 2.8, 2.9 och 9.5 i samma förordning, samt principen om förbud mot diskriminering genom att institutionerna använt en felaktig metod för fastställandet av normalvärdet för produkter som inte motsvarar varandra. Den fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 2.7 i grundförordningen, genom att kommissionen först den 9 juli 2012 meddelade slutsatserna avseende sökandens marknadsekonomiska status. Som femte grund har sökanden anfört att unionens institutioner har åsidosatt artikel 3.1, 3.2 och artikel 3.3 i grundförordningen, genom att lägga oriktiga importuppgifter, avseende den importvolymen med kinesiskt ursprung som är föremål för dumpning, till grund för fastställandet av den skada som unionens industri lidit.

58 Tribunalen finner det lämpligt att först pröva den fjärde grunden och därefter den första grunden.

Den fjärde grunden

59 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att meddelandet av slutsatserna avseende sökandens marknadsekonomiska status gjordes fem månader efter det att undersökningen inleddes, vilket utgör ett åsidosättande av den frist på tre månader som föreskrivs i artikel 2.7 i grundförordningen. Denna tolkning överensstämmer med domstolens praxis. Vidare har sökanden gjort gällande att om beslutet om marknadsmässig status hade antagits tidigare skulle den ha haft en möjlighet att utöva sin rätt till försvar på ett bättre sätt. Dessutom är institutionernas påstående om att förseningen med antagandet av beslutet om marknadsekonomisk status beror på att de kinesiska exporterande tillverkarna inte var tillgängliga för kontrollen är felaktigt i sak och rättsligt irrelevant. Slutligen har sökanden gjort gällande att eftersom åsidosättandet av artikel 2.7 i grundförordningen skedde den 16 maj 2012, påverkades det inte av artikel 2 i ändringsförordningen, i vilken föreskrivs att denna förordning ska tillämpas på alla nya och på alla pågående undersökningar från och med den 15 december 2012, och att denna artikel under alla omständigheter är rättsstridig.

60 Rådet och kommissionen anser att detta argument ska avfärdas.

61 Det ska inledningsvis påpekas att det i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, i den version som föregick ikraftträdandet av den ändringsförordning som avses i punkt 2 ovan, vilket ägde rum den 15 december 2012, föreskrevs att beslut om huruvida tillverkare uppfyller kriterierna för marknadsmässig status skulle fattas inom tre månader efter det att undersökningen har inletts. Till följd av ikraftträdandet av artikel 1 a i ändringsförordningen, föreskrivs sedermera i denna bestämmelse i grundförordningen att beslutet avseende marknadsmässig status vanligtvis ska fattas inom sju månader, men inte senare än inom åtta månader efter det att undersökningen har inletts. Vidare föreskrivs i artikel 2 i ändringsförordningen att denna förordning ska tillämpas på alla nya och på alla pågående undersökningar från och med den 15 december 2012.

62 Vidare meddelade kommissionen, som det erinras om i punkt 5 ovan, sökanden genom skrivelse av den 9 juli 2012 de viktiga faktiska omständigheter och överväganden på grundval av vilka den beslutat att inte bevilja den marknadsmässig status. Som följer av denna skrivelse, som lades till handlingarna i målet inom ramen för en åtgärd för processledning, har kommissionen i detta hänseende hänvisat till ”de viktiga faktiska omständigheter och överväganden på grundval av vilka den beslutat att inte bevilja sökanden marknadsmässig status”. Som parterna bekräftade vid förhandlingen förklaras denna formulering emellertid av den omständigheten att kommissionen, under undersökningens gång, har möjlighet att ändra sin ståndpunkt beträffande huruvida sökanden uppfyller kriterierna för marknadsmässig status (dom av den 1 oktober 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, C-141/08 P, REG, EU:C:2009:598, punkterna 110–113). Det var således, trots denna formulering, genom denna skrivelse av den 9 juli 2012 som kommissionen, med tillämpning av artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, avgjorde frågan om huruvida sökanden uppfyllde kriterierna för att erhålla marknadsmässig status.

63 Det ska således för det första undersökas vilken version av artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen som ska tillämpas på detta beslut för att fastställa huruvida kommissionens beslut av den 9 juli 2012 antogs efter utgången av den frist som föreskrivs i denna bestämmelse. I detta hänseende har institutionerna i huvudsak gjort gällande att ändringen av den frist som föreskrivs i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, vilken infördes genom ändringsförordningen, är tillämplig på beslutet om marknadsmässig status av den 9 juli 2012, med motiveringen att den undersökning som är aktuell i förevarande fall pågick den 15 december 2012 och att det i artikel 2 i ändringsförordningen föreskrivs att ovannämnda ändring ska tillämpas på sådana undersökningar. Denna tolkning kan inte godtas.

64 Det ska nämligen erinras om att en ny bestämmelse enligt fast rättspraxis ska tillämpas från och med ikraftträdandet av den rättsakt i vilken den ingår och att även om bestämmelsen inte är tillämplig på rättsliga situationer som har uppkommit och blivit slutligt etablerade under den äldre bestämmelsens giltighetstid, är den tillämplig på framtida verkningar av dessa situationer liksom på nya situationer. Med förbehåll för principen om att rättsakter inte har retroaktiv verkan, förhåller det sig annorlunda endast när den nya bestämmelsen åtföljs av specialbestämmelser som reglerar dess tillämpning i tiden. I synnerhet anses handläggningsregler i allmänhet vara tillämpliga från och med den dag då de träder i kraft, i motsats till materiella bestämmelser som vanligtvis inte anses tillämpliga på etablerade förhållanden som har uppstått innan bestämmelserna har trätt i kraft såvida det inte av bestämmelsernas lydelse, syfte eller systematik klart framgår att de ska tillerkännas sådan verkan (se dom av den 26 mars 2015, kommissionen/Moravia Gas Storage, C-596/13 P, REU, EU:C:2015:203, punkterna 32 och 33 och där angiven rättspraxis).

65 Domstolen har även fastställt att den bestämmelse som utgör rättslig grund för en rättsakt och som ger unionsinstitutionen behörighet att anta den ifrågavarande rättsakten ska vara gällande vid datumet för antagandet av rättsakten (se dom kommissionen/Moravia Gas Storage, punkt 64 ovan, EU:C:2015:203, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

66 I förevarande fall föreskrivs i artikel 2 i ändringsförordningen att denna förordning ska tillämpas på alla nya och på alla pågående undersökningar från och med den 15 december 2012, det vill säga det datum då den trädde i kraft. Vidare följer av den rättspraxis om vilken tribunalen erinrar ovan i punkt 64 att den ändring av fristen för att avgöra frågan om marknadsmässig status som infördes genom artikel 1.1 a i ändringsförordningen skulle ha införts även i avsaknad av denna artikel 2, eftersom det rör sig om en ändring av en processrättslig bestämmelse. Även om det är nödvändigt att i denna artikel precisera att ändringsförordningen var tillämplig på alla kommande eller pågående undersökningar från och med den tidpunkt då den trädde i kraft, är det på grund av att ändringsförordningen, utöver ändringen av den ovannämnda fristen, även innehöll bestämmelser om ändring av de materiella bestämmelserna avseende beslutet om marknadsmässig status (artikel 1.1 b och artikel 1.2). I enlighet med den rättspraxis som det erinras om i punkt 64 ovan, kan sådana materiella bestämmelser, i princip inte tillämpas på situationer som uppkommit innan de trädde i kraft, om inte en sådan tillämpning uttryckligen föreskrivs eller åtminstone framgår av syftet med dessa bestämmelser eller systematiken i dessa.

67 Således var ovannämnda ändring av fristen för att avgöra fråga om marknadsmässig status i princip, inom ramen för en pågående antidumpnings-undersökning, tillämplig på varje beslut av kommissionen som avgjorde frågan om huruvida ett företag uppfyllde kriterierna för att erhålla marknadsmässig status, i den mening som avses i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen och som antagits den 15 december 2012 eller senare.

68 Däremot kan inte, i motsats till vad institutionerna har gjort gällande, artikel 2 i ändringsförordningen få till verkan att artikel 1 a i ändringsförordningen blir tillämplig på ett beslut om marknadsmässig status som antagits före denna förordnings ikraftträdande. För det första skulle detta nämligen ge denna bestämmelse en retroaktiv verkan som inte följer av lydelsen i denna artikel 2 i ändringsförordningen. Vidare följer det av den rättspraxis om vilken det erinras i punkt 64 ovan att även om de nya bestämmelserna, i synnerhet de processrättsliga bestämmelserna kan avse rättsliga situationer som uppkommit och slutligt bestämts enligt tidigare bestämmelser, ska tillämpningen av dessa nya bestämmelser emellertid tillämpas med iakttagande av principen om förbud mot retroaktiv verkan. Iakttagandet av denna princip om förbud mot retroaktiv verkan medför bland annat, liksom följer av ovan i punkt 65 nämnda rättspraxis, att lagenligheten av en unionsrättslig akt i princip ska bedömas mot bakgrund av den bestämmelse som utgör den rättsliga grunden för denna akt som var i kraft vid det datum då denna antogs.

69 I förevarande fall föreskrevs emellertid vid datumet för kommissionens beslut att inte bevilja sökanden marknadsmässig status, det vill säga den 9 juli 2012, i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, som utgör rättslig grund för detta beslut, att kommissionen förfogade över tre månader efter det att undersökningen har inletts för att fatta detta beslut. Det är således, i motsats till vad institutionerna har gjort gällande, mot bakgrund av denna senare frist som lagenligheten av det ovannämnda beslutet ska bedömas och inte mot bakgrund av den frist som är tillämplig från ändringsförordningens ikraftträdande den 15 december 2012.

70 För det andra är inte den frist som fastställs i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, i motsats till vad institutionerna har antytt, enbart av vägledande karaktär, eftersom kommissionen, i enlighet med punkterna 110–113 i domen Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan (EU:C:2009:598), när som helst under undersökningsförfarandet får ändra sitt ursprungliga beslut. Det följer nämligen av dessa punkter i den ovannämnda domen att domstolen i denna inte uttalade sig beträffande kommissionens möjlighet att inte iaktta ovannämnda frist, vilken möjlighet vidare inte ifrågasattes i den tvist som domstolen avgjorde i den domen. Således begränsade domstolen sig inte till att ange att artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen inte ska tolkas på ett sätt som tvingar kommissionen att föreslå rådet slutliga åtgärder som vidmakthåller ett fel som begåtts vid den inledande bedömningen av de materiella villkoren i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen till förfång för det berörda företaget. Domstolen drog av detta slutsatsen att det åligger kommissionen att, om den blir varse att dess ursprungliga bedömning är behäftad med ett

sådant fel, dra lämpliga slutsatser härav och samtidigt se till att de processuella skyddsreglerna i grundförordningen iakttas (dom Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2009:598, punkterna 111 och 112). Således har den omständigheten att kommissionen, i enlighet med denna rättspraxis, har en möjlighet, eller en skyldighet, att ompröva ett ursprungligt beslut avseende huruvida villkoren för marknadsmässig status föreligger som är behäftat med en felaktig bedömning ingen inverkan på dess skyldighet att iaktta den frist som fastställs i grundfördraget för att anta ett sådant ursprungligt beslut.

71 Vidare innehåller inte lydelsen av artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen något tecken på att den frist som föreskrivs i denna bestämmelse endast skulle vara vägledande. Dessutom hänför vissa språkversioner av denna bestämmelse, såsom den engelska och den franska versionen, i vilka verben ”shall” respektive ”doit” används, uttryckligen till en skyldighet, för kommissionen, att avgöra ärendet inom denna frist. Vidare bekräftas, liksom sökanden har gjort gällande, i punkterna 36–39 i domen av den 2 februari 2012, Brosmann Footwear (HK) m.fl./rådet (C-249/10 P, REU, EU:C:2012:53), och punkterna 29–32 i domen av den 15 november 2012, Zhejiang Aokang Shoes/rådet (C-247/10 P, EU:C:2012:710), uttryckligen den bindande karaktären av ovannämnda frist.

72 Följaktligen utgör inte iakttagandet av fristen på tre månader för att avgöra huruvida sökanden ska beviljas marknadsmässig status, vilken föreskrivs i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, någon möjlighet utan en skyldighet för kommissionen.

73 För det tredje tillät inte omständigheterna kring organisationen av kontrollbesöken, till vilka rådet och kommissionen har hänvisat för att motivera förseningen med antagandet av beslutet om huruvida sökanden skulle beviljas marknadsmässig status, kommissionen att frångå denna skyldighet.

74 Dels föreskrevs inte möjligheten att frångå skyldigheten att besluta om marknadsmässig status inom fristen på tre månader i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, i dess version i kraft på dagen för antagandet av beslutet av den 9 juli 2012.

75 Dels ska det påpekas att i förevarande fall, liksom framgår av skäl 40 i förordningen om preliminär tull (se punkt 12 ovan), vilket bekräftas av skäl 15 i den angripna förordningen, har institutionerna motiverat förseningen med antagandet av beslutet om marknadsmässig status beträffande sökanden med den omständigheten att kommissionen inte hade kunnat genomföra kontrollerna i de kinesiska exportörernas lokaler tidigare på grund av att dessa exportörer inte var tillgängliga. Rådet har i sin svarsinlaga preciserat denna motivering genom att ange att de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet hade angett att de endast var tillgängliga under en av de tre möjliga tidsperioder som kommissionen hade föreslagit dem, nämligen perioden mellan från den 9 till den 11 maj 2012. Enligt rådet var det emellertid materiellt omöjligt för kommissionen att enbart under denna period simultant genomföra kontrollerna hos de tre berörda exporterande tillverkarna. Av detta skäl hade dessa kontroller behövt omprogrammeras, varför det inte hade varit möjligt för kommissionen inte anta beslutet om marknadsmässig status inom den utsatta fristen.

76 Institutionerna har emellertid inte gått så långt som att göra gällande att det på grund av dessa omständigheter var absolut omöjligt för kommissionen att anta ett beslut beträffande marknadsmässig status inom den utsatta fristen, eller ens att det försenade antagandet av detta beslut utgjorde ett force majeure-fall, det vill säga, enligt fast rättspraxis, att den omständigheten att den aktuella fristen berodde på omständigheter som låg utanför institutionerna och som var onormala och oförutsägbara, vars följder kunde ha undvikits trots iakttagandet av all vederbörlig omsorg (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 1988, McNicholl m.fl., 296/86, REG, EU:C:1988:125, punkt 11, och dom av den 4 mars 2010, kommissionen/Italien, C-297/08, REU, EU:C:2010:115, punkt 85). Under alla omständigheter ska det, i förevarande fall, under förutsättning att institutionerna, genom att åberopa de omständigheter som anges i punkt 75 ovan, avsåg göra gällande begreppet force majeure, påpekas att det är uppenbart de kriterier som fastställts i ovannämnda rättspraxis för att detta begrepp ska vara tillämpligt inte är uppfyllda. I detta hänseende framgår det av handlingarna i målet att

kommissionen, genom e-postmeddelande av den 4 april 2012, för de exporterande tillverkare som ingick i stickprovet föreslog tre perioder för kontroller i deras lokaler, vilka ägde rum från den 2 till den 4 maj 2012, från den 7 till den 9 maj 2012 respektive från den 9 till den 11 maj 2012. Det ska vidare påpekas att dessa tre perioder alla låg relativt nära det datum då fristen för att anta ett beslut angående marknadsmässig status löpte ut, den vill säga senast den 17 maj 2012. Således har institutionerna inte fastställt, eller ens påstått, att kommissionen har iakttagit all vederbörlig omsorg för att föreslå kontrollperioder på ett sådant sätt att den förfogade över ett tillräckligt handlingsutrymme för att anta ett beslut beträffande marknadsmässig status före den ovannämnda fristens utgång. Vidare är det uppenbart att den omständigheten att de tre exporterande tillverkare som ingick i stickprovet endast var tillgängliga vid en av de tre av kommissionen föreslagna perioderna inte i förevarande fall utgör en onormal och oförutsägbar omständighet.

77 Det kan emellertid konstateras att beslutet om marknadsmässig status, såsom anges i punkt 62 ovan, när det gäller sökanden fattades den 9 juli 2012 och följaktligen fattades efter utgången av den frist som följer av artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, som anges i punkt 76 ovan, ägde rum senast den 17 maj 2012.

78 Således följer av det ovan angivna att kommissionen åsidosatte sin skyldighet, enligt artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, att fatta ett beslut om marknadsmässig status beträffande sökanden inom en frist på tre månader från det att undersökningsförfarandet inleddes.

79 Som domstolen själv har påpekat gav domarna Brosmann Footwear (HK) m.fl./rådet, punkt 71 ovan (EU:C:2012:53), och Zhejiang Aokang Shoes/rådet, punkt 71 ovan (EU:C:2012:710), ingen vägledning beträffande följderna av icke-iakttagandet av den tremånadersfrist som föreskrivs i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen (dom av den 27 februari 2014, Ningbo Yonghong Fasteners/rådet, C-601/12 P, EU:C:2014:115, punkt 35). Vidare kan inte heller någon sådan vägledning utläsas av lydelsen i denna bestämmelse eller de förarbeten som lett till att den infördes i grundförordningen, eftersom det i dessa endast anges att prövningen av ansökan om marknadsekonomisk status ska ske ganska tidigt under undersökningen för att de övriga tidsfristerna ska kunna iakttas (förslag till avgörande av generaladvokaten Bot i de förenade målen C & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, REU, EU:C:2015:620, punkt 82).

80 I detta hänseende har sökanden, som anges i punkt 59 ovan, gjort gällande att den, om beslutet om marknadsmässig status hade antagits tidigare, skulle ha haft möjlighet att utöva sin rätt till försvar på ett bättre sätt. Sökanden har motiverat detta påstående med att allmänt göra gällande dels att syftet med den ovannämnda fristen på tre månader är att göra det möjligt för exporterande tillverkare som är verksamma i länder som inte har en marknadsekonomi att åtnjuta en tydlig rättslig status under en tillräckligt lång period under undersökningsförfarandet, dels att ett försenat fastställande av marknadsmässig status kan påverka andra delar av detta förfarande.

81 Enligt fast rättspraxis, särskilt på området dumpning, kan den omständigheten att det föreligger en oegentlighet beträffande rätten till försvar endast föranleda ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen om det finns en möjlighet att det administrativa förfarandet på grund av denna oegentlighet hade kunnat leda till ett annat resultat och att sökandens rätt till försvar således verkligen har påverkats (dom Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2009:598, punkterna 81 och 94, och dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NRTP, C-191/09 P och C-200/09 P, REU, EU:C:2012:78, punkterna 78 och 79).

82 Således kan inte varje överskridande av den tremånadersfrist som kommissionen förfogar över för att fatta beslut om marknadsmässig status automatiskt kan leda till ogiltigförklaring av den angripna förordningen, särskilt om sökandens rätt till försvar inte har påverkats på ett konkret sätt (se, för ett liknande resonemang, generaladvokaten Bots förslag till avgörande i de förenade målen C & J Clark

International och Puma, punkt 79 ovan, EU:C:2015:620, punkt 87, och dom av den 10 oktober 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/rådet, T-150/09, EU:T:2012:529, punkterna 51–54 och där angiven rättspraxis).

83 Således har sökanden inte, utöver de allmänna övervägandena kring syftena med och systematiken i den ovannämnda fristen på tre månader, framfört något konkret argument för att motivera sitt påstående att åsidosättandet av denna frist påverkat dennes rätt till försvar och, i synnerhet, på vilket sätt sökanden, om detta åsidosättande inte skett skulle ha kunnat utöva sina rättigheter på ett bättre sätt. Vid förhandlingen angav sökanden, till svar på en fråga av tribunalen genom vilket den bad sökanden att precisera vilka delar av förfarandet som hade kunnat påverkas av förseningen med beslutet om marknadsmässig status, att den hade kunnat erhålla uppgifterna från tillverkaren i det jämförbara landet tidigare och således ha haft mer tid för att förbereda sitt försvar och, i förekommande fall, i ett tidigare skede övertyga kommissionen att lämna ut beräkningarna av normalvärdet. Vidare angav sökanden, i huvudsak, att det, eftersom de berörda parterna får kännedom om dumpningsmarginalen först sent i undersökningsförfarandet, är möjligt att de berörda parterna inte kan få myndigheterna att ändra ståndpunkt.

84 Detta argument kan emellertid inte medföra att det varken fastställs att de andra delarna i undersökningsförfarandet har påverkats av att beslutet om marknadsmässig status fattats för sent, särskilt inte de övriga frister som ska iakttas under detta förfarande, eller att sökandens rätt till försvar har åsidosatts.

85 Det följer nämligen för det första av handlingarna i målet att sökanden, som tribunalen har erinrat om i punkt 5 ovan, kunde inge sina synpunkter avseende beslutet om marknadsmässig status, vilka delgavs kommissionen den 23 juli 2012 och vidare att det var först den 14 november 2012, det vill säga nästan fyra månader senare, som kommissionen antog förordningen om preliminär tull (se punkt 6 ovan). Vidare översände kommissionen sitt förslag till slutlig förordning först den 15 april 2013. Följaktligen hade kommissionen all nödvändig tid på sig för att få kännedom om sökandens synpunkter, uppskatta huruvida de var relevanta och, i förekommande fall, på nytt undersöka sitt beslut om marknadsmässig status, innan de, även preliminärt, fastställde detta företags dumpningsmarginal och föreslå slutgiltiga åtgärder.

86 Vidare följer av handlingarna i målet att fastställandet av normalvärdet, på dagen för beslutet om marknadsmässig status, det vill säga den 9 juli 2012, inte var slutfört. Det följer nämligen av de handlingar som kommer från tillverkaren i det jämförbara landet att den sistnämnda besvarade begäranden om preciseringar från kommissionens avdelningar avseende de upplysningar som hade översänts till dessa den 29 augusti 2012. Det följer även av dessa handlingar och denna tillverkares skrivelse till kommissionen av den 18 mars 2013 i syfte att tillåta kommissionen att till sökanden lämna ut den konfidentiella versionen av frågeformuläret rörande antidumpning och de handlingar som tillhandahållits vid den kontroll kommissionen gjort i denna tillverkares lokaler (se punkt 35 ovan) att denna kontroll ägt rum från den 19 till den 21 september 2012. Följaktligen hade sökanden, under alla omständigheter, inte kunnat få tillgång till alla de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet lämnat till kommissionen före detta datum. Under alla omständigheter följer det av sökandens synpunkter beträffande handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder att sökanden först fick kännedom om identiteten hos tillverkaren i det jämförbara landet i den handling som delgavs sökanden den 15 november 2012 (se punkt 26 ovan). Följaktligen kunde inte det förhållandet att beslutet om marknadsmässig status fattades sent ha någon inverkan på sökandens kapacitet att förbereda sitt försvar inom en tillräcklig tidsperiod, på grundval av uppgifter som denne hade kunnat inhämta hos tillverkaren i det jämförbara landet.

87 Slutligen framgår det inte av handlingarna i målet att det, under perioden från dagen för utgången av den ovannämnda tre-månadersfristen, det vill säga senast den 17 maj 2012, och dagen för antagandet av förordningen om preliminär tull, skulle ha funnits skeden i undersökningsförfarandet som påverkats av icke-iakttagandet av den ovannämnda fristen.

88 Det ska således anses att sökanden inte har visat att förfarandet, om beslutet om marknadsmässig status hade antagits inom de frister som fastställs i artikel 2.7 c andra stycket i grundförordningen, i den version som föregick ändringsförordningens ikraftträdande, hade kunnat få en annan utgång och att dess rätt till försvar följaktligen påverkades av att dessa frister inte iakttagits.

89 Av det ovan anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den fjärde grunden.

Den första grunden

90 Den första grunden består av tre invändningar. Sökanden har genom sin första invändning klandrat unionens institutioner för att, i strid mot artikel 20.2 och artikel 20.4 i grundförordningen, ha tillträde till beräkningarna av normalvärdet efter det att den erhållit tillstånd av tillverkaren i det jämförbara landet att få tillgång till de uppgifter som låg till grund för dessa beräkningar. Genom sin andra invändning har sökanden klandrat institutionerna för att inte ha gett den möjlighet att läsa de meddelanden som skickets per e-post mellan tillverkaren i det jämförbara landet och kommissionen, i strid med artikel 6.7 i grundförordningen. Slutligen har sökanden, genom sin tredje invändning, i strid med artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen klandrat institutionerna för att inte i tid och skriftligen ha angett den metod som använts för att fastställa normalvärdet av produkter som inte motsvarar varandra. Slutligen har sökanden, genom sin tredje invändning, klandrat institutionerna för att, i strid med artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen, inte i god tid och skriftligen ha angett vilken metod de använt för att fastställa det marknadsvärde som använts för att fastställa normalvärdet på produkter som inte motsvarar varandra. Vidare anser sökanden att vart och ett av dessa påstådda åsidosättanden av bestämmelserna i grundförordningen ledde till ett åsidosättande av dess rätt till försvar.

Inledande anmärkningar

91 Det ska inledningsvis erinras om de principer och processuella garantier som institutionerna ska iaktta när de berörda parterna i en antidumpningsundersökning önskar utöva sin rätt till försvar genom att få tillgång till uppgifter avseende faktiska omständigheter eller överväganden som kan utgöra grunden för antidumpningsåtgärder.

92 Enligt fast rättspraxis ska för det första de krav som följer av att rätten till försvar iakttas beaktas inte endast i samband med förfaranden som kan leda till sanktioner, utan även i samband med undersökningsförfaranden som genomförs innan en antidumpningsförordning antas som kan påverka berörda företag direkt och individuellt och få ofördelaktiga följder för dessa. I synnerhet ska berörda företag, inom ramen för meddelandet av uppgifter till dem under undersökningsförfarandet, ha getts tillfälle att under det administrativa förfarandet framföra sina synpunkter på huruvida de påstådda omständigheterna och förhållandena verkligen föreligger och är relevanta och på den bevisning som enligt kommissionen styrker dess påstående om att det har förekommit dumpning och att denna har orsakat skada (se dom av den 10 mars 2009, Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP/rådet, T-249/06, REG, EU:T:2009:62, punkt 64 och där angiven rättspraxis, och dom rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, punkt 81 ovan, EU:C:2012:78, punkt 76 och där angiven rättspraxis).

93 Det följer emellertid av tribunalens praxis att det ankommer på de berörda parterna i ett undersökningsförfarande avseende antidumpning att göra det möjligt för institutionerna att ta ställning till de svårigheter som kunde uppstå för dem på grund av att det bland de uppgifter som ställts till dess förfogande saknas en upplysning. En berörd part har inte heller behörighet att inge klagomål till unionsdomstolarna om att en upplysning inte har ställts till dess förfogande om parten inte, under det undersökningsförfarande som lett fram till den omtvistade antidumpningsförordningen, vid institutionerna begärt att får del av denna särskilda upplysning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 december 2008, HEG och Graphite India/rådet,

T-462/04, REG, EU:T:2008:586, punkt 47 och där angiven rättspraxis, och dom av den 10 oktober 2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener och Shanghai Prime Machinery/rådet, T-170/09, EU:T:2012:531, punkterna 134 och 135).

94 Vidare ska de principer som reglerar rätten till information förenas med sekretesskraven, särskilt institutionernas skyldighet att inte röja affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1985, Timex/rådet och kommissionen 264/82, REG, EU:C:1985:119, punkt 24, dom av den 18 december 1997, Ajinomoto och NutraSweet/rådet, T-159/94 och T-160/94, REG, EU:T:1997:209, punkt 75, och dom av den 11 juli 2013, Hangzhou Duralamp Electronics/rådet, T-459/07, EU:T:2013:369, punkt 115). I detta hänseende kan institutionernas skyldighet att följa principen om konfidentiell behandling av en uppgift, av vilken ett utlämnande skulle ha fått en negativ verkan för det företag som lämnat den, frånta de andra behöriga parterna, särskilt exportörerna, de processuella garantier som föreskrivs i grundförordningen, eller beröva de rättigheter som de har enligt dessa bestämmelser deras väsentliga innehåll (se, för ett liknande resonemang, dom Timex/rådet och kommissionen, se ovan, EU:C:1985:119, punkt 29, och dom av den 8 november 2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products/rådet, T-274/07, EU:T:2011:639, punkt 59).

95 Slutligen ankommer det, inom ramen för antidumpningsundersökningar, på institutionerna att säkerställa att den princip om god förvaltning som stadgas i artikel 41.1 och 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, med stöd av vilken var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer. Rätten till god förvaltning innebär bland annat att var och en har rätt att bli hörd innan en enskild åtgärd som skulle beröra honom eller henne negativt vidtas mot honom eller henne (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/rådet, T-310/12, EU:T:2015:295, punkt 224).

96 Vidare ska det erinras om att dessa principer har genomförts i grundförordningen genom ett komplett system för processuella garantier som har till syfte dels att tillåta de berörda parterna att försvara sina intressen på ett ändamålsenligt sätt, dels att, när det är nödvändigt, bevara sekretessen för de upplysningar som används under antidumpningsundersökningen, och genom bestämmelser som gör det möjligt att förena dessa båda krav.

97 För det första har artikel 6.7 och artikel 20 i grundförordningen, vilka i huvudsak motsvarar bestämmelserna i artikel 6.4 och 6.9 i antidumpningsavtalet, till syfte att fastställa processuella garantier som säkerställer de berörda parternas rätt till information.

98 Det föreskrivs i artikel 6.7 i grundförordningen att de berörda parterna på skriftlig begäran kan få granska alla de uppgifter som har gjorts tillgängliga av någon av parterna i undersökningen, till skillnad från interna handlingar som upprättats av myndigheterna i unionen eller dess medlemsstater, under förutsättning att dessa har betydelse för framläggandet av deras sak och att de inte är konfidentiella och att de används i undersökningen.

99 Vidare anges i artikel 20 i grundförordningen två skeden i undersökningsförfarandet under vilka de berörda parterna kan begära att uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av antidumpningsåtgärder lämnas ut. För det första har dessa parter, enligt artikel 20.1, rätt att begära att få uppgifter om de detaljer som ligger bakom de faktiska omständigheter om överväganden som ligger till grund för provisoriska åtgärder omedelbart efter det att de har införts. Vidare har dessa parter, enligt artikel 20.2 och 20.4, i den version som är tillämplig på omständigheterna i målet, rätt att få ta del av de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka slutgiltiga åtgärder kan införas innan detta beslut antas eller kommissionen skickar ut ett förslag i detta hänseende.

100 Dessutom föreskrivs i artikel 20 i grundförordningen att utlämnandet av dessa specifika uppgifter ska vara underställt ett antal processuella garantier. Således ska såväl de provisoriska åtgärderna som de slutgiltiga åtgärderna meddelas de berörda parterna skriftligen och ”så snart som möjligt”. Vidare, beträffande fristerna kan dels, enligt artikel 20.4, i den version som är tillämplig på tvisten, fristen för att lämna ut de slutgiltiga uppgifterna inte vara kortare än en månad innan ett slutgiltigt beslut fattas eller innan kommissionen lämnar förslag till slutliga åtgärder, dels, enligt artikel 20.5, fristen för de berörda parterna att lämna synpunkter på dessa slutgiltiga uppgifter, inte vara kortare än tio dagar.

101 Artikel 20.2 i grundförordningen medför dessutom en skyldighet för unionens institutioner att, inom ramen för de slutgiltiga uppgifterna, ta särskild hänsyn till sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som låg till grund för de provisoriska åtgärderna. Vidare kan kommissionen, enligt artikel 20.4, ha skyldighet att komplettera parternas uppgifter efter skedet för meddelandet av de slutgiltiga uppgifterna, eller för det fall det är omöjligt att meddela vissa omständigheter och överväganden vid denna tidpunkt, eller för det fall ett senare beslut grundas på andra omständigheter eller överväganden.

102 Det följer emellertid av artikel 20.1 och 20.3 i grundförordningen att utlämnandet av dessa specifika uppgifter till de berörda parterna kräver att de har lämnat in en skriftlig ansökan som, beträffande de preliminära uppgifterna, upprättats omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna inrättats och, när det gäller de slutgiltiga uppgifterna, en månad senare efter offentliggörandet av att dessa provisoriska åtgärder införts.

103 Vidare definieras i artikel 19 i grundförordningen, som motsvarar artikel 6.5 i antidumpningsavtalet, den ram inom vilken de behöriga myndigheterna måste behandla de uppgifter som de samlar in under antidumpningsförfarandet konfidentiellt.

104 Det ska i detta hänseende påpekas att i artikel 19.1 i grundförordningen anges principen att alla konfidentiella uppgifter ska behandlas som sådana, när den part som ansökt om detta har angett giltiga skäl för det. I den artikeln görs vidare en åtskillnad mellan två kategorier av konfidentiella uppgifter. För det första nämns uppgifter som till sin natur är konfidentiella som exempel anges uppgifter vars utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller leda till väsentlig skada för den person som lämnar uppgifterna, eller för en person från vilken denne har erhållit uppgifterna. Vidare nämns uppgifter som lämnas konfidentiellt av parter i en antidumpningsundersökning. Dessutom får, enligt artikel 19.5 första stycket, rådet, kommissionen och medlemsstaterna eller någon av dessas tjänstemän inte utan uttryckligt tillstånd från uppgiftslämnaren lämna ut några uppgifter som mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling. Vidare läggs i den andra meningen i denna artikel till en ytterligare skyldighet att inte lämna ut uppgifter som avser uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller uppgifter avseende samråd enligt artikel 15 eller interna handlingar som upprättats av institutionerna eller medlemsstaterna får endast lämnas ut om detta uttryckligen anges i grundförordningen.

105 För det tredje föreskrivs i grundförordningen ett antal bestämmelser som gör det möjligt att förena de krav som är knutna till de berörda parternas rättigheter till försvar med dem som är knutna till behovet att skydda de konfidentiella uppgifterna. För det första begränsas tillträdet till tillgängliga uppgifter för parterna med stöd av artikel 6.7 och artikel 20 i grundförordningen av sekretessen för dessa uppgifter. Det följer nämligen av lydelsen i artikel 6.7 om vilken det erinras i punkt 98 ovan, att den konfidentiella karaktären av en upplysning som har gjorts tillgänglig av någon av parterna i undersökningen utgör hinder för att berörda parter får tillgång till denna. Vidare föreskrivs i artikel 20.4 att ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske ”med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter”. Dessutom föreskrivs i artikel 19.2–19.4 i grundförordningen ett antal justeringar beträffande beaktandet av sekretessen för uppgifter för att skydda de berörda parternas rätt till försvar, som bland annat, i den utsträckning det är möjligt, har till syfte att säkerställa förekomsten av icke-konfidentiella sammanfattningar av konfidentiella uppgifter, som är tillräckligt detaljerade för

att göra det möjligt att förstå det väsentliga innehållet i de utlämnade uppgifterna, och möjligheten för institutionerna att lämna ut allmänna uppgifter, bland annat de skäl på vilka de beslut som fattas inom ramen för grundförordningen bygger.

106 Det är mot bakgrund av dessa principer och bestämmelser som det, inom ramen för undersökningen av de ovannämnda invändningarna, ska kontrolleras huruvida sökandens rätt till försvar har påverkats på ett konkret sätt.

107 Tribunalen kommer först att pröva den andra invändningen, därefter den tredje och sedan den första.

Den andra invändningen

108 Sökanden har till stöd för sin andra invändning i huvudsak gjort gällande att kommunikationen genom e-post mellan tillverkaren i det jämförbara landet och kommissionen avseende upprättandet av svar på frågeformuläret utgör relevanta uppgifter för att tillåta de berörda parterna att göra gällande sin ståndpunkt och att de inte är av konfidentiell karaktär. Således utgör avsaknaden av dessa meddelanden och eventuellt andra relevanta dokument bland de icke-konfidentiella handlingar i målet som ställts till de berörda parternas förfogande ett åsidosättande av rätten till försvar. Rådet anser å sin sida att denna invändning ska underkännas.

109 I detta hänseende följer det av själva lydelsen av artikel 6.7 i grundförordningen om vilken det erinras i punkt 98 ovan, att parter i ett antidumpningsförfarande, såsom sökanden, endast får inge klagomål om att en handling saknas bland de icke-konfidentiella handlingarna i undersökningsförfarandet om fyra kumulativa villkor är uppfyllda. För det första ska detta dokument innehålla upplysningar som en av de av undersökningen berörda parterna har framlagt till kommissionen och som har använts i undersökningen. För det andra ska detta dokument inte vara ett internt dokument som upprättats av unionens myndigheter eller vara av konfidentiell karaktär. För det tredje ska de uppgifter som detta dokument innehåller vara relevanta för framläggandet av den aktuella berörda partens sak. Slutligen och för det fjärde ska dessa parter ha lämnat in en skriftlig begäran om att få tillgång till nämnda handling.

110 Det är emellertid uppenbart att flera av dessa kumulativa villkor inte är uppfyllda i förevarande mål.

111 För det första avser, som framgår av bilaga A.16, vilken innehåller de omtvistade e-postmeddelandena, dessa endast svårigheterna för tillverkaren i det jämförbara landet att tillhandahålla de uppgifter som kommissionen har begärt i syfte att fastställa normalvärdet och kommissionens preciseringar i syfte att avhjälpa på dessa svårigheter. De innehåller således inte i sig några upplysningar som denna tillverkare framlagt till kommissionen och som använts i undersökningen.

112 Vidare har sökanden, för att styrka att dessa meddelanden var relevanta för försvaret av dess intressen, nöjt sig med att göra gällande att de rör de uppgifter som använts för att fastställa normalvärdet. Det anges emellertid i punkt 111 ovan att dessa inte innehåller några sådana uppgifter. Vidare har sökanden, i dessa meddelanden, inte angett någon särskild omständighet som kan vara till nytta för dess försvar.

113 Slutligen, och under alla omständigheter, har sökanden varken påstått eller styrkt att den, under undersökningsförfarandet, framställt någon skriftlig begäran till kommissionen för att få kännedom om dessa meddelanden.

114 Således följer av det ovan angivna att kommissionen, genom att inte tillåta sökanden att få tillgång till dessa meddelanden, inte har gjort sig skyldig till något åsidosättande av artikel 6.7 i grundförordningen, eller något åsidosättande av sökandens rätt till försvar.

Den tredje invändningen

115 Sökanden har, till stöd för sin tredje invändning, gjort gällande att en upplysning i god tid om den metod som använts för att fastställa marknadsvärdet för justeringarna av beräkningen av normalvärdet på produkter som inte motsvarar varandra var av avgörande betydelse. Denna metod var nämligen en annan än den som användes för antagandet av förordningen om preliminär tull, den var av ny karaktär och rörde en majoritet av de produkttyper som sökanden tillverkade. Vidare iakttogs inte de frister och den skriftliga form som enligt artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen krävs för utlämnandet av dessa uppgifter. Slutligen medförde det försenade meddelandet av dessa att sökanden fråntogs möjligheten att framföra mer djupgående synpunkter som sannolikt skulle ha lett unionens institutioner att ändra sina slutsatser.

116 Rådet har i huvudsak gjort gällande att dessa argument ska ogillas.

117 Inledningsvis ska det påpekas att sökanden, inom ramen för denna invändning inte, till skillnad från i den första invändningen, har kritiserat den omständigheten att uppgifterna beträffande beräkningen av normalvärdet inte utlämnats till denne, utan den omständigheten att vissa av dessa uppgifter inte utlämnats till denne inom de frister och i de former som föreskrivs i artikel 20.4 i grundförordningen.

118 Det ska i förevarande mål erinras om att kommissionen, liksom anges i punkt 32 ovan, i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder angav att den även hade godtagit sökandens invändning att dumpningsmarginalen skulle fastställas på grundval av hela exporten och inte enbart för de berörda produkttyper som motsvarar likadana produkttyper som säljs av tillverkare i det jämförbara landet på den inhemska marknaden. Kommissionen preciserade i detta hänseende att normalvärdet för de berörda produkttyperna utan motsvarighet hade justerats på grundval av marknadsvärdet av olikheter i de fysiska egenskaperna, i enlighet med artikel 2.10 a i grundförordningen.

119 Som sökanden har påpekat, angav kommissionen emellertid inte i den handlingen uttryckligen på vilket sätt den hade fastställt marknadsvärdet av olikheterna i de fysiska egenskaperna. I artikel 2.10 a i grundförordningen föreskrivs nämligen endast att beloppet för den justering som görs för olikheter i den berörda produktens fysiska egenskaper ska motsvara en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde, utan att det preciseras vilken metod som ska användas för att komma fram till en sådan skälig uppskattning. Således gjorde kommissionen, liksom sökanden i huvudsak underströk vid förhandlingen, genom att i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder ange att den hade justerat normalvärdet i enlighet med artikel 2.10 a i grundförordningen, ingen precisering avseende vilken metod den hade använt i detta avseende, förutom att den gjorde denna justering på grundval av en ”skälig uppskattning”.

120 Det kan konstateras att även om dessa uppgifter, i motsats till vad sökanden har påstått, inte utgjorde hinder för denne att inge yttranden användbara för dess försvar, begränsade dessa likväl yttrandenas räckvidd och precision. Dessa uppgifter gav nämligen inte sökanden någon upplysning om vilken marknad och vilket referenspris kommissionen hade använt för att fastställa marknadsvärdet av olikheterna i de fysiska egenskaperna hos de produkttyper för vilka det inte fanns några direkt jämförbara likadana produkttyper som såldes på den inre marknaden av tillverkaren i det jämförbara landet. Det har emellertid inte bestritts att dessa produkttyper som inte motsvarade varandra, liksom sökanden gjorde gällande i sin ansökan, representerade 83 procent av alla exporterade produkttyper som hade beaktats vid beräkningen av dess dumpningsmarginal. Rådet angav visserligen i sin svarsskrivelse, vilket inte har bestritts, att dessa produkttyper som inte motsvarade varandra ”endast” representerade 40 procent av den totala volymen av denna exportförsäljning. Det rör sig icke desto mindre om en betydande del av de transaktioner som beaktas för beräkningen av dumpningsmarginalen. Följaktligen kunde valet av marknad och av referenspriser för att fastställa marknadsvärdet av olikheterna i fysiska egenskaper mellan dessa produkttyper som inte motsvarade varandra och de övriga få en betydande inverkan på beräkningen av normalvärdet och således på sökandens dumpningsmarginaler.

121 Som följer av handlingarna i målet var det emellertid först vid förhandlingen den 26 mars 2013 som kommissionen preciserade för sökanden vilken metod den hade använt för att fastställa marknadsvärdet för den justering som gjorts av normalvärdet för produkter som inte motsvarade varandra på grund av olikheter i de fysiska egenskaperna. Som följer av sökandens skrivelse av den 27 mars 2013 (se punkt 42 ovan), förklarade kommissionen under denna förhandling att marknadsvärdet av denna justering hade fastställts på grundval av det pris för export till unionen som sökanden hade fastställt för de berörda produkttyperna som inte motsvarade varandra. I synnerhet gavs dessa förklaringar, liksom sökanden har påpekat, en dag efter utgången av den frist på tio dagar som kommissionen fastställde för de berörda parterna för att inge skriftliga synpunkter på handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder.

122 Som framgår av denna skrivelse av den 27 mars 2013 hindrade inte den frist inom vilken kommissionen gjorde denna precisering avseende fastställandet av marknadsvärdet av den ovannämnda justeringen sökanden från att inge synpunkter i detta hänseende eller kommissionen från att beakta dessa i sitt förslag till slutgiltig förordning.

123 För det första gjorde nämligen sökanden, vid förhandlingen den 26 mars och i sin skrivelse av den 27 mars 2013, gällande att den metod som kommissionen valt grundade sig på en presumtion, som varken var skälig eller kontrollerbar, om att marknadsvärdet av olikheterna i fysiska egenskaper skulle återspeglas i exportpriserna. Enligt sökanden bekräftades detta påstående av den omständigheten att detta synsätt ledde till en dumpningsnivå på en nivå som var jämförbar med den som enbart beräknats på grundval av produkttyper som motsvarade varandra. Vidare föreslog sökanden en alternativ metod som bestod i att begränsa antalet produkttyper som inte motsvarade varandra genom att förkorta de produktkontrollnummer som gjorde det möjligt att identifiera dem. Dessa produktkontrollnummer borde således ha begränsats till de fyra första siffrorna, vilka avsåg delens form, och till den nionde siffran, som avsåg dess yta. När det gällde delarna med svart ytskikt föreslog sökanden att den skulle grunda sig på normalvärdet för identiska eller liknande delar med galvaniserat ytskikt justerade med 15 procent nedåt, i enlighet med de instruktioner som tillverkaren i det jämförbara landet lämnat. Beträffande resterande produkttyper som inte motsvarade varandra skulle kommissionen, enligt sökanden, i stället använda det genomsnittliga normalvärdet av alla jämförbara likadana produkttyper, utan att tillämpa någon justering för olikheter i de fysiska egenskaperna.

124 Vidare lades dessa synpunkter, i motsats till vad sökanden har antytt, fram vid ett datum som gav kommissionen tillräckligt med tid för att beakta dem. Som sökanden själv har angett i ansökan, översändes kommissionens förslag till den slutliga förordningen till rådet den 15 april 2013, varför kommissionen förfogade över en frist för att undersöka sökandens synpunkter, vilken inte i överdriven utsträckning begränsade denna institutions utrymme för skönsmässig bedömning. Det ska i detta hänseende påpekas att det inte i någon bestämmelse i grundförordningen, särskilt dess artikel 15 avseende kommissionens samråd i en rådgivande kommitté, fastställs någon bestämd frist för när dessa samråd ska ske innan rådet lämnar in ett förslag till slutgiltig förordning. I denna artikel 15 föreskrivs endast att dessa samråd ska hållas inom en tidsram som gör det möjligt att respektera de tidsfrister som fastställs i grundförordningen. Vidare följer det uttryckligen av artikel 20.4 i grundförordningen att kommissionen eller rådet, efter utlämnandet av handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder kan komma att fatta beslut på grundval av andra omständigheter eller överväganden än dem som anges i denna handling.

125 Dessutom kan inte sökandens argument att utlämnandet av dessa uppgifter, enligt artikel 20.4 i grundförordningen, skulle ha gjorts dels skriftligen, dels inom en månad från det att förslaget till den slutgiltiga förordningen översändes, godtas. För det första hade kommissionen nämligen, då det rörde det sig om ett svar av kommissionen på en begäran om preciseringar från sökanden avseende de uppgifter som fanns i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder, ingen skyldighet att ge detta skriftligen. Slutligen avser denna skyldighet enligt artikel 20.4 i grundförordningen nämligen endast handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder i sig, vilken har utlämnats till alla berörda parter. Under alla omständigheter har den omständigheten att detta svar gavs muntligen och inte skriftligen

ingen inverkan, eftersom det, som framgår av punkt 123 ovan, gjorde det möjligt för sökanden att lämna in sina synpunkter i god tid. Fristen på senast en månad efter överföringen av ett förslag till slutligt beslut är, enligt samma bestämmelse, endast tillämplig på handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder och iakttogs beträffande denna handling, vilket inte har bestritts. Däremot kan inte denna frist per definition inte tillämpas på en förklaring som getts till svar på en begäran om preciseringar av en berörd part avseende innehållet i denna slutgiltiga informationshandling.

126 På samma sätt kan inte heller godtas sökandens argument att det tydligt framgår av den angripna förordningen att dessa synpunkter inte beaktats. Det ska i detta hänseende understrykas att detta argument, som sökanden underförstått har erkänt i repliken, inte har till syfte att göra gällande en bristande motivering i den angripna förordningen, utan snarare att visa att kommissionen inte var i stånd att undersöka eller beakta dessa synpunkter. Enligt rättspraxis utgör emellertid inte denna underlåtelse att beakta synpunkterna ett åsidosättande av deras rätt till försvar eller deras rätt att yttra sig. Även om dessa rättigheter anses iakttagna enbart om unionsinstitutionerna ger sökandena tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sina synpunkter, så innebär det inte att institutionerna måste ansluta sig till dessa synpunkter. Kravet på att sökandena ska kunna framföra sina synpunkter på ett ändamålsenligt sätt innebär endast att de ska ha möjlighet att framföra synpunkterna inom så god tid att unionsinstitutionerna ska kunna få kännedom om dem och med all tillbörlig noggrannhet kunna bedöma deras relevans för den rättsakt som är på väg att antas (se dom av den 12 december 2014, Crown Equipment (Suzhou) och Crown Gabelstapler/rådet, T-643/11, REU (utdrag), EU:T:2014:1076, punkt 43 och där angiven rättspraxis). Det ska under alla omständigheter påpekas, liksom rådet har gjort, att rådet inte har skyldighet att, i en förordning som fastställer slutgiltiga antidumpningstullar, svara på alla de argument som de berörda parterna framfört under undersökningsförfarandet och att denna avsaknad av svar inte automatiskt kan styrka en bristande undersökning av dessa argument. Vidare har tribunalen angett att det inte kan krävas att motiveringen till en slutgiltig antidumpningsförordning specificerar de olika faktiska och rättsliga omständigheter, vilka ibland är väldigt många och komplexa, som är föremål för den, eller att dessa institutioner tar ställning till alla av den berörda parten framförda argument. Det räcker tvärtom att rättsaktens författare anger de faktiska och rättsliga omständigheter som är av avgörande betydelse utifrån sammanhanget i den angripna förordningen. (dom av den av den 13 september 2010, Whirlpool Europe/rådet, T-314/06, REU, EU:T:2010:390, punkt 114, och dom 20 maj 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/rådet, T-310/12, EU:T:2015:295, punkt 172).

127 Således följer av det ovan angivna att den tredje invändningen inte kan godtas.

Den första invändningen

128 Sökanden har till stöd för sin första invändning, för det första, gjort gällande att beräkningarna av normalvärdet utgör de viktigaste omständigheter och överväganden i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen. Eftersom dessa beräkningar, enligt sökanden, inte längre utgjorde konfidentiella uppgifter, i den mening som avses i artikel 20.4, efter det att tillverkaren i det jämförbara landet hade tillåtit utlämnandet av de uppgifter som låg till grund för dessa beräkningar, anser den att kommissionen, så snart detta inträffade, hade skyldighet att lämna ut dem till sökanden. Denna skyldighet bekräftades, dessutom, av lydelsen i artikel 19.5 i grundförordningen. För det andra har sökanden gjort gällande att institutionernas vägran hindrade den från att utöva sin rätt till försvar, i synnerhet genom att lägga fram synpunkter på dessa beräkningar, varför utgången av förfarandet hade kunnat vara en annan. Slutligen och för det tredje har sökanden gjort gällande att ett utlämnande till den av dessa beräkningar inte skulle ha medfört något åsidosättande av principen om icke-diskriminering, eftersom den på grund av tillståndet från tillverkaren i det jämförbara landet, som avsåg sökanden specifikt, befann sig i en objektivt olik situation i förhållande till de övriga exporterande tillverkarna.

129 För det första ska det, för att bedöma huruvida det skett någon överträdelse av artikel 20.2–20.4 i grundförordningen, till följd av institutionernas vägran att till sökanden lämna ut beräkningarna av normalvärdet, fastställas exakt vilket typ av uppgifter institutionerna enligt sökanden borde ha lämnat ut och som sökanden har benämnt med uttrycket ”beräkningar av normalvärdet”.

130 I detta hänseende ska det erinras om att normalvärdet, som framgår av sökandens synpunkter på uppgifterna om provisoriska åtgärder av den 17 december 2012 (se punkterna 16 och 29 ovan) och som rådet bekräftade till svar på en skriftlig fråga av tribunalen, för att fastställa sökandens dumpningsmarginal ursprungligen hade beräknats, i den preliminära förordningen, på grundval av det värde som konstruerats, med tillämpning av artikel 2.3 i grundförordningen. Således hade, som framgår av skäl 55 i den preliminära förordningen, försäljningen av den likadana produkten ansetts vara otillräckligt representativ för den exportförsäljningen av den berörda produkten som sökanden genomfört, vilket bekräftades av rådet. Som anges i skäl 17 i den angripna förordningen var det således till följd av sökandens synpunkter som rådet, i den angripna förordningen, accepterade att använda den inhemska försäljningen av likadana produkter som genomförts av tillverkaren i det jämförbara landet vid normal handel för att fastställa normalvärdet inför bestämmandet av sökandens dumpningsmarginal.

131 Vidare begränsade sig kommissionen ursprungligen, liksom framgår av skälen 56 och 58 i den förordningen om preliminär tull (se punkterna 17 och 23 ovan), vid fastställandet av normalvärdet till likadana produkttyper sålda av tillverkaren i det jämförbara landet som var direkt jämförbara med de berörda produkttyper som sökanden exporterar. Således hade sökandens dumpningsmarginal beräknats på grundval av en jämförelse mellan normalvärdet och exportpriserna begränsad till dessa likadana produkttyper och motsvarande produkttyper, det vill säga, liksom framgår av ett e-postmeddelande av kommissionen av den 26 november 2012, 369 produkttyper. Dessa produkttyper motsvarade således cirka 20 procent av de produkttyper som sökanden sålde för export, vilka uppgick till 1 645, enligt en siffra som sökanden lämnade i sina synpunkter på den slutgiltiga och obestridda informationshandlingen (se punkt 40 ovan). I detta hänseende är det, som kommissionen angav till sökanden i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder av den 15 mars 2013 (se punkt 32 ovan), till följd av sökandens invändningar som denna institution, i sitt förslag till slutgiltiga åtgärder, accepterade att fastställa sin dumpningsmarginal på grundval av dess sammantagna exportförsäljning, genom en justering av normalvärdet beträffande de berörda produkttyperna som saknar motsvarighet i de produkttyper som säljs av tillverkaren i det jämförbara landet. Som följer av skäl 18 i den angripna förordningen (se punkt 46 ovan), bekräftades denna ändring av fastställandet av dumpningsmarginalen i den förordningen. Det är således på denna grund som, liksom följer av skäl 20 i den angripna förordningen (se punkt 48 ovan), det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den likadana produkten jämfördes med det vägda genomsnittliga exportpriset för den motsvarande berörda produkttypen, med tillämpning av den första metoden som nämns i artikel 2.11 i grundförordningen.

132 Således följer det av punkterna 130 och 131 ovan att beräkningen av normalvärdet i syfte att fastställa sökandens dumpningsmarginal i realiteten bygger på en samling av 1 645 värden, varav vilka vart och ett motsvarar det vägda genomsnittliga värdet av den försäljning som tillverkaren i det jämförbara landet genomfört av en viss likadan produkttyp, i förekommande fall justerad, för 80 procent av dessa, för att beakta olikheterna i de fysiska egenskaperna hos de berörda produkttyper som inte motsvarade varandra.

133 Som anges i punkt 127 ovan har kommissionen, i handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder, preciserat att eftersom endast en tillverkare i det jämförbara landet hade samarbetat i undersökningen, kunde uppgifterna från det jämförbara landet således inte lämnas ut ”i den del de avsåg [produktkontrollnumren]”. Det följer av handlingarna i målet att produktkontrollnumren avser de alfanumeriska koder som var och en motsvarar en viss produkttyp. Således ska kommissionens indikation tolkas så, att denna institution dolde alla detaljuppgifter avseende varje produkttyp som tillverkaren i det jämförbara landet sålde. Vidare angav kommissionen att i de elektroniska filer som

bilades handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder, den av sekretesskäl hade dolt den information som grundades på de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet hade lämnat i de tabeller som denna fil innehöll. Det följer nämligen av handlingarna i målet att de uppgifter som finns i tabellerna avseende produktionskostnaderna för den inhemska försäljningen (2.2 DMCOP), den inhemska försäljningen (2.4 DMSALES) och beräkningarna av försäljningen i den normala handeln och av normalvärdet (2.5 OCOT och NV) inte innehöll några uppgifter. På samma sätt innehåller, i tabellen avseende den allmänna bilden av beräkningen av dumpningen (2.1), kolumnerna avseende normalvärdet och beloppet och avseende dumpningsmarginalen för varje produkttyp ingen uppgift. Däremot doldes inte de uppgifter som finns i kolumnerna i den ovannämnda tabellen avseende sökandens exportförsäljning till unionen, i tabellen avseende denna försäljning (2.7 EUSALES) eller i tabellen avseende beräkningen av priset på denna export per produkttyp (2.8). Som anges i punkt 34 ovan dolde kommissionen, i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder, samma kategorier av uppgifter som i handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder. Vidare framgår det inte av handlingarna i målet att kommissionen skulle ha lämnat ut vissa av dessa uppgifter till sökanden, när den till svar på dess begäran gjorde kompletterande preciseringar till de uppgifter som lämnats i handlingen med preliminära uppgifter och handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder.

134 Det följer således av det ovan angivna att de beräkningar av normalvärdet som gjorts beträffande varje likadan produkttyp, samt av de värden som avses i punkt 132 ovan, som motsvarar resultaten av dessa beräkningar, inte lämnades ut till sökanden. Som uttryckligen följer av ansökan är det den omständigheten att dessa uppgifter inte lämnats ut som sökanden anser utgöra ett åsidosättande av dess rätt till försvar inom ramen för sin första invändning. Sökanden hänför i detta hänseende till de uppgifter som dolts i tabellerna i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder beträffande beräkningarna av försäljningen i den normala handeln (2.5 OCOT och NV), som avses i punkt 133 ovan. Enligt sökanden borde dessa uppgifter ha lämnats ut till den så snart tillverkaren i det jämförbara landet hade tillåtit utlämnandet av de delar som den hade lämnat till kommissionen och som den sistnämnda hade använt för att fastställa dessa uppgifter.

135 Som anges i punkterna 36 och 39 ovan framförde sökanden visserligen, under undersökningsförfarandet, även klagomål över att andra för fastställandet av normalvärdet relevanta handlingar och uppgifter inte hade lämnats ut. Sökanden gjorde emellertid inte gällande detta inom ramen för sin första invändning och begränsade sig således till att ange att beräkningarna av normalvärdet inte lämnats ut, det vill säga detaljerna i dessa beräkningar produkttyp per produkttyp samt resultatet av dessa beräkningar.

136 För det andra ska det i detta skede påpekas att institutionerna inte har bestritt sökandens påstående att beräkningarna av normalvärdet, i den mening som avses i punkt 135 ovan, utgör viktiga överväganden i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen. Dessutom skulle institutionerna, som de medgav vid förhandlingen till svar på en fråga från tribunalen, ha lämnat ut de detaljerade beräkningarna av normalvärdet till sökanden om dessa hade fastställts på grundval av denna exporterande tillverkares inhemska försäljning och således inte hade varit av konfidentiell karaktär för den sistnämnda. Som det erinras om i punkt 133 ovan, lämnade kommissionen, även om den beträffande sökanden dolt beräkningarna av normalvärdet produkttyp per produkttyp av sekretesskäl, däremot på samma sätt ut beräkningarna av de motsvarande exportpriserna till sökanden.

137 För det tredje ska det erinras om de precisa skälen till varför kommissionen avslog begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet.

138 I detta hänseende följer det av sökandens e-postmeddelande av den 19 mars 2013 (se punkt 38 ovan) att kommissionen för det första svarade tillverkaren i det jämförbara landet genom att ange att det inte, enligt dess uppfattning, gick att frångå sekretessen selektivt till förmån för specifika berörda parter. Institutionerna har inte bestritt innehållet i dessa uttalanden. I samma e-postmeddelande upprepade sökanden sin begäran genom att svara på den grund som kommissionen angav till tillverkaren i det jämförbara landet och genom att i detta hänseende framföra två argument. Det första

argumentet avser att beräkningarna av dumpningsmarginalen och följaktligen uppgifterna beträffande normalvärdet var specifika för det berörda företaget. Enligt det andra argumentet föreskrevs inte i grundförordningen att ett specifikt tillstånd av en person som lämnat konfidentiella uppgifter inte kan begränsas till en enda berörd part. Vidare preciserade sökanden, med hänvisning till att dess rätt till försvar stod på spel, att den begärde att den aktuella tvisten skulle lösas av förhörsombudet. Chefen för kommissionens avdelning för antidumpningsundersökningar och därefter förhörsombudet angav var för sig sin ståndpunkt den 21 mars 2013 avseende detta e-postmeddelande i identiska termer enligt punkt 38 ovan. Det följer inte av handlingarna i målet att kommissionen angett någon annan ståndpunkt än vad som angetts ovan i något senare skede i undersökningsförfarandet.

139 Följaktligen bygger det enda skäl som kommissionen anfört för att avslå begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet på behovet att iaktta principen om icke-diskriminering i förhållande till övriga kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet. Således ansåg kommissionen att det inte var möjligt dels för tillverkaren i det jämförbara landet att avstå sekretessen i de uppgifter som hade lämnats till den till förmån för en specifik berörd part, dels för den själv att endast lämna ut dessa uppgifter till sökanden och inte till andra kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet. Kommissionen ansåg nämligen att dessa uppgifter avsåg såväl de sistnämnda som sökanden, eftersom de hade använts för att beräkna det normalvärde som tjänade till att fastställa den individuella dumpningsmarginalen för dessa tre tillverkare. Kommissionen ansåg således att dessa uppgifter inte var specifika för beräkningen av normalvärdet avseende sökandens dumpningsmarginal och att ett specifikt utlämnande till den sistnämnda av dessa uppgifter inte var motiverat.

140 Institutionerna har emellertid, inom ramen för förevarande talan, framfört argument som delvis avser andra skäl än de som angetts i punkt 139 ovan.

141 Således gjorde rådet, inom ramen för det skriftliga skedet i förfarandet, i huvudsak gällande två andra skäl med hänsyn till vilka denna vägran, enligt dess uppfattning, varit välgrundad.

142 För det första gjorde rådet gällande att tillståndet av tillverkaren i det jämförbara landet endast kunde tillämpas på uppgifter som denne översänt till kommissionen och inte på beräkningarna av normalvärdet, vilket är en för kommissionen intern handling.

143 För det andra angav rådet att beräkningarna av normalvärdet till sin art var av konfidentiell karaktär, i enlighet med artikel 19.1 i grundförordningen, varför denna konfidentiella karaktär inte var beroende av en begäran om konfidentiell behandling i den mening som avses i artikel 19.5 i samma förordning och inte kan ändras genom tillståndet av tillverkaren i det jämförbara landet. Således hade kommissionen, trots detta tillstånd, under alla omständigheter en skyldighet att avslå sökandens begäran att lämna ut beräkningarna. Vid förhandlingen preciserade och kompletterade rådet och kommissionen de argument som rådet hade utvecklat skriftligen i syfte att visa att skälet, var välgrundat. I synnerhet angav institutionerna i huvudsak att de uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet som låg bakom dessa beräkningar omfattades av des sistnämndes affärshemlighet och att ett utlämnande av denna hemlighet skulle få två negativa konsekvenser. För det första skulle den skada intressena för sökandens konkurrenter på den berörda marknaden och för det andra skulle den snedvrida konkurrensen på marknaden. Vidare skulle, inom ramen för metoden med det jämförbara landet, den begränsning av de uppgifter som lämnas till de berörda exporterande tillverkarna som skulle resultera av detta vara en logisk följd av deras ansökan om marknadsmässig status, vilket dessutom skulle vara nödvändigt för att försäkra sig om att tillverkarna i det jämförbara landet skulle samarbeta frivilligt. Slutligen har institutionerna angett att kommissionen, på den dagen då den avslog sökandens begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet för sökanden, inte kände till den exakta omfattningen av de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet själv hade lämnat ut till sökanden.

144 Det var emellertid inte på det ena eller andra av de skäl som anges i punkterna 142 och 143 ovan som kommissionen grundade sin vägran att till sökanden lämna ut beräkningarna av normalvärdet, utan på det skäl som anges i punkt 139 ovan, som följer av det utväxling av e-postmeddelanden som ägde rum från den 18 till den 21 mars 2013 (se punkterna 35–38 och 138 ovan).

145 Det ska för övrigt påpekas att när det gäller skälet att beräkningarna av normalvärdet, till skillnad från de uppgifter som lämnats av tillverkaren i det jämförbara landet, utgör interna handlingar, medgav institutionerna uttryckligen vid förhandlingen att kommissionen inte hade grundat sig på detta skäl under undersökningsförfarandet för att skydda sekretessen för dessa beräkningar.

146 Beträffande skälet till att dessa beräkningar till deras art var konfidentiella, gjorde institutionerna visserligen vid förhandlingen gällande att det var på detta skäl som kommissionen hade grundat sig för att dölja nämnda beräkningar inom ramen för handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder. I detta hänseende och som påpekades i punkt 133 ovan, motiverade kommissionen döljandet av beräkningarna av normalvärdet i handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder och i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder med den omständigheten att eftersom endast en tillverkare i det jämförbara landet hade samarbetat i undersökningen, kunde uppgifterna från det jämförbara landet således inte lämnas ut i den del de avsåg produkttyperna. Av lydelsen i denna motivering kan emellertid logiskt sett den slutsatsen dras att döljandet av beräkningarna av normalvärdet i nämnda handlingar hade till syfte att undvika att de gör det möjligt att återskapa de bakomliggande uppgifterna avseende den enda samarbetande tillverkaren i det jämförbara landet, vilka omfattades av denna tillverkares företagshemligheter. Det ska således antas att det, vid dagen för översändandet av handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder, är på grundval av detta skäl som kommissionen hade motiverat sitt beslut att dölja beräkningarna av normalvärdet i denna handling.

147 Som framgår av utväxlingen av e-postmeddelanden mellan den 18 och den 21 mars 2013, hänvisade kommissionen emellertid inte längre till detta skäl under denna utväxling varken i första hand eller i andra hand. Tvärtom tycks såväl lydelsen som sammanhanget i denna utväxling (se punkterna 35–38 och 138 ovan) ange att kommissionen, i detta skede i förfarandet, inte längre avsåg grunda sig på detta skäl för att avslå sökandens begäran om utlämnande av dessa beräkningar av normalvärdet för sökanden.

148 I detta hänseende ska det i synnerhet understrykas att förhörsombudet i sin skrivelse av den 21 mars 2013 angav att ”icke-diskriminering av parterna ut[gjorde] den viktiga delen” (se punkt 38 ovan).

149 Vidare ska det även påpekas att sökanden, vid den tidpunkt då handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder översändes, det vill säga den 15 mars 2013, ännu inte hade erhållit något tillstånd av tillverkaren i det jämförbara landet för att få tillgång till denna tillverkares uppgifter som översänts till kommissionen. Som det erinras om i punkt 35 ovan, lämnades detta tillstånd nämligen först den 18 mars 2013. Det är således efter dessa nya omständigheter som kommissionen för första gången åberopade skälet att ta hänsyn till likabehandling. Av detta händelseförlopp kan den slutsatsen dras att kommissionen, underförstått men nödvändigtvis, ansåg att den på grund av det ovannämnda tillståndet inte längre kunde grunda sig på det skäl av vilket den hade dolt beräkningarna av normalvärdet i handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder och handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder, det vill säga skydd för affärshemligheter avseende tillverkaren i det jämförbara landet, utan endast skälet avseende nödvändigheten att iaktta likabehandling.

150 Det kan konstateras att rådet, genom att göra gällande de ovan i punkt 141 nämnda skälen, i realiteten har uppmanat tribunalen att med dessa skäl ersätta det som kommissionen anförde under undersökningsförfarandet för att avslå sökandens begäran att lämna ut beräkningarna av normalvärdet. Enligt fast rättspraxis måste emellertid en unionsrättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (se dom av den 3 september 2015, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl./kommissionen, C-398/13 P, REU,

EU:C:2015:535, punkt 22 och där angiven rättspraxis), varför tribunalen inte kan godta en sådan uppmaning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 november 2013, North Drilling/rådet, T-552/12, EU:T:2013:590, punkt 25).

151 Vidare kan åsidosättandet av sökandens rätt till försvar under det administrativa förfarandet, som denne har kritiserat inom ramen för denna invändning, medföra en ogiltigförklaring av antidumpningsförordningen. Följaktligen kan inte detta åsidosättande regleras genom en enda undersökning, av unionsdomstolen, av de skäl som kan ligga till grund för det beslut som utgör det påstådda åsidosättandet. Denna prövning är nämligen begränsad till en domstolskontroll av åberopade grunder och kan inte ersätta en fullständig utredning i målet inom ramen för det administrativa förfarandet. Vidare tillåter inte sökandens möjlighet att vid unionsdomstolen bestrida de skäl som görs gällande för första gången inom ramen för förevarande talan, och detta på ett rent juridiskt plan, att försätta detta företag i samma situation som om det hade kunnat framföra sina synpunkter på dessa skäl under undersökningsförfarandet, med hänsyn till de särskilda faktiska och rättsliga omständigheter som kommissionen beaktat i detta hänseende (se, för ett liknande resonemang och, analogt, dom av den 25 oktober 2011, Solvay/kommissionen, C-110/10 P, REU, EU:C:2011:687, punkt 51). Följaktligen kan tribunalen, under alla omständigheter, inte fastställa huruvida det i förevarande mål har skett ett åsidosättande av sökandens rätt till försvar på grund av vägran att till denna lämna ut beräkningarna av normalvärdet på grundval av skäl på vilka denna vägran inte är grundad.

152 Således kan tribunalen, för att fastställa huruvida det skett ett åsidosättande av rätten till försvar i förevarande fall, endast beakta institutionernas argument i den del de kan stödja det enda skäl som kommissionen gjorde gällande under undersökningsförfarandet. Däremot följer det, som tribunalen erinrat om i punkt 81 ovan, av fast rättspraxis att förekomsten av en oegentligenhet avseende rätten till försvar endast kan leda till en ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen i den mån möjligheten att det administrativa förfarandet, på grund av denna oegentlighet hade kunnat leda till ett annat resultat inte kan uteslutas fullständigt. Följaktligen skulle det, för det fall det skulle konstateras att kommissionen inte hade rätt att åberopa skälet avseende nödvändigheten att iaktta principen om likabehandling för att vägra att till sökanden lämna ut beräkningarna av normalvärdet, i förekommande fall behöva undersökas huruvida den trots detta hade en skyldighet att vägra på grundval av det ena eller andra skäl som rådet gjort gällande inom ramen för förevarande talan, varför det ska uteslutas att förfarandet kan få en annan utgång.

153 För det fjärde ska det således undersökas huruvida skälet avseende nödvändigheten att iaktta likabehandling i förhållande till de övriga exporterande tillverkare som ingår i stickprovet, under omständigheterna i målet, kunde motivera vägran att till sökanden lämna ut beräkningarna av normalvärdet.

154 Det ska i detta hänseende, som anges i punkt 128 ovan, erinras om att sökanden, såväl under undersökningsförfarandet som inom ramen för förevarande mål, i synnerhet har gjort gällande att den, med hänsyn till beräkningarna av normalvärdet, befann sig i en objektivt olik situation i förhållande till de övriga exporterande tillverkarna, på grund av att tillståndet från tillverkaren i det jämförbara landet avsåg sökanden specifikt.

155 Däremot bestred inte sökanden att beräkningarna av normalvärdet inte kunde lämnas ut till den, förrän tillverkaren i det jämförbara landet, i sin skrivelse av den 18 mars 2013, tillät kommissionen att till sökanden lämna ut de uppgifter som den hade lämnat till denna institution. I synnerhet framgår det inte av handlingarna i målet att sökanden skulle ha begärt detta utlämnande före nämnda skrivelse.

156 Som tribunalen har erinrat om i punkt 95 ovan, ska institutionerna, inom ramen för en kombinerad läsning av artiklarna 19 och 20 i grundförordningen, säkerställa iakttagandet av principen om god förvaltning, som stadgas i artikel 41.2 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken var och en bland annat har rätt att få sina angelägenheter behandlade rättvist av unionens institutioner

(se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen, C-439/11 P, REU, EU:C:2013:513, punkt 155). Enligt fast rättspraxis får enligt likabehandlingsprincipen lika situationer inte behandlas olika och olika situationer inte behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 25 oktober 2011, CHEMK och KF/rådet, T-190/08, REU, EU:T:2011:618, punkt 65 och där angiven rättspraxis).

157 Unionens institutioner ska, inom ramen för tillämpningen av bestämmelserna i grundförordningen, iaktta principen om likabehandling i förhållande till de berörda parterna (se dom av den 13 september 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl./rådet, T-537/08, EU:T:2013:428, punkt 45 och där angiven rättspraxis). I synnerhet ges denna allmänna princip en särskild tillämpning inom ramen för artikel 9.5 i grundförordningen, enligt vilken en antidumpningstull på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp ska införas på import av en produkt oavsett var den kommer ifrån.

158 Det följer emellertid av rättspraxis att när en särbehandling av exportförsäljningar, när det gäller uttag av antidumpningstullar, har en normativ grund i grundförordningen, finns det ett objektivt skäl för denna särbehandling, varför den inte kan anses utgöra ett åsidosättande av principen om likabehandling (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 september 2002, Europe Chemi-Con (Deutschland)/rådet, T-89/00, REG, EU:T:2002:213, punkt 57 och där angiven rättspraxis). Allmänt sett är en skillnad i behandling motiverad då den är grundad på ett objektivt och skäligt kriterium, det vill säga då den hänger samman med ett laga ändamål som eftersträvas med den aktuella lagstiftningen, och skillnaden står i proportion till det mål som eftersträvas genom behandlingen i fråga (se dom av den 22 maj 2014, Glatzel, C-356/12, REU, EU:C:2014:350, punkt 43 och där angiven rättspraxis).

159 I detta hänseende ska det inledningsvis påpekas att kommissionens resonemang i den utväxling av e-postmeddelanden som ägde rum från den 18 till den 21 mars 2013, enligt vilket den inte är möjligt att upphäva sekretessen för en uppgift i förhållande till en specifik berörd person, liksom sökanden har gjort gällande, inte finner något stöd i de relevanta bestämmelserna i grundförordningen.

160 Således följer det för det första inte av lydelsen i artikel 19.5 i grundförordningen att tillstånd från den person som har lämnat uppgifterna, vilket krävs för utlämnande av varje uppgift för vilken denna person har lämnat en begäran om sekretess, inte skulle kunna ges i förhållande till endast en eller flera specifika berörda parter.

161 Vidare följer det av de skäl för sekretess vilka som vägledning räknas upp i artikel 19.1 i grundförordningen att bedömningen av huruvida en uppgift som lämnas inom ramen för en antidumpningsundersökning är av konfidentiell karaktär kan inbegripa beaktande av situationen för de personer som lämnar uppgifterna respektive de berörda parter som kan få tillgång till denna. I synnerhet innebär ett av de skäl som anges i denna bestämmelse, avseende att utlämnandet av denna uppgift skulle kunna medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent, en bedömning av ställningen på marknaden för dels personer för vilka utlämnandet skulle kunna vara till nackdel, dels berörda parter som därav skulle kunna åtnjuta en fördel genom att åstadkomma en snedvridning av konkurrensen.

162 Således har tribunalen tidigare slagit fast att det ankom på kommissionen att, mot bakgrund av de specifika omständigheterna i målet, exempelvis av det begränsade antalet företag på marknaden och den mycket goda kunskap som sökanden hade om denna marknad, att undvika att röja uppgifter som skulle kunna göra det möjligt för detta företag att dra slutsatser om kommersiellt känsliga uppgifter som kunde skada det företag som lämnat dessa uppgifter (se, för ett liknande resonemang, dom Ajinomoto och NutraSweet/rådet, punkt 94 ovan, EU:T:1997:209, punkt 86).

163 Som institutionerna gjorde gällande vid förhandlingen, avser visserligen de skäl som anges i artikel 19.1 i grundförordningen skydd för uppgifter som omfattas av affärshemligheter, vilka till sin art är konfidentiella och i princip inte utlämnas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1991, Nakajima/rådet, C-69/89, REG, EU:C:1991:186, punkt 112, och dom Hangzhou Duralamp Electronics/rådet, punkt 94 ovan, EU:T:2013:369, punkt 115).

164 Det följer emellertid inte av lydelsen i artikel 19.1 i grundförordningen att skyddet av sådana uppgifter kräver ett principiellt uteslutande av varje möjlighet att lämna ut dem och således varje bedömning av den specifika situationen för en berörd part som begär att få tillgång till denna uppgift. Som tribunalen har erinrat om i punkt 94 ovan, följer det av rättspraxis att institutionernas skyldighet att följa principen om konfidentiell behandling av uppgifter som omfattas av företagshemligheter inte får frånta övriga berörda parter, särskilt exportörer, de processuella garantier som föreskrivs i artikel 20 i grundförordningen, eller beröva de rättigheter som de har enligt dessa bestämmelser deras väsentliga innehåll (se, för ett liknande resonemang, dom Timex/rådet och kommissionen, punkt 94 ovan, EU:C:1985:119, punkt 29, och dom Zhejiang Harmonic Hardware Products/rådet, punkt 94 ovan, EU:T:2011:639, punkt 59). Vidare har tribunalen i punkt 105 ovan understrukit att lydelsen i artikel 20.4 i grundförordningen anger att ett slutligt utlämnande av uppgifter ska ske ”med beaktande av skyddet för konfidentiella uppgifter”. Det ska påpekas att denna formulering ger kommissionen ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa det lämpligaste sättet att förena de berörda parternas rätt till information och sekretessen för vissa uppgifter.

165 Institutionernas tolkning finner inte heller stöd i rättspraxis avseende skyddet för affärshemligheter. Enligt denna rättspraxis utgör skyddet för affärshemligheter visserligen en allmän princip i unionsrätten (se dom av den 29 mars 2012, se Interseroh Scrap and Metals Trading, C-1/11, REU, EU:C:2012:194, punkt 43 och där angiven rättspraxis). Vidare utgör, enligt denna rättspraxis, upprätthållandet av en icke-snedvriden konkurrens ett viktigt allmänt intresse vars beaktande kan motivera vägran att lämna ut uppgifter som omfattas av affärshemligheter (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 14 februari 2008, Varec, C-450/06, REG, EU:C:2008:91, punkt 51). Även om det visserligen av dessa principer följer att en administrativ instans eller domstolsinstans ska kunna vägra att lämna ut uppgifter som skulle skada dessa intressen, inbegripet genom att ge dessa intressen företräde framför rätten till försvar för de parter som har ett intresse av detta utlämnande, följer det emellertid inte för den sakens skull av dem att denna instans av dessa skäl har någon skyldighet att under alla omständighetervägra. Tvärtom har domstolen tidigare slagit fast att när förfarandets art kräver det, ska de intressen som beaktas genom ett särskilt skydd som åtnjuts för affärshemligheter ska det göras en avvägning mellan dessa intressen och de berörda parternas rätt till försvar (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Varec, se ovan, EU:C:2008:91, punkterna 43 och 51). Som det har erinrats om i punkt 94 ovan, är detta fallet med en sådan antidumpningsundersökning som den som är aktuell i förevarande mål, vilket innebär att kommissionen, även vid förekomst av uppgifter som omfattas av affärshemligheter inte skulle kunna anses ha någon absolut skyldighet att vägra utlämningen av dessa, utan någon bedömning av de särskilda omständigheterna i det förevarande målet och, bland annat, av den berörda partens specifika situation.

166 I synnerhet ska det, när det gäller målet att undvika snedvridning av konkurrensen på de berörda marknaderna som institutionerna gjorde gällande vid förhandlingen, erinras om att även om den omständigheten att företagen innehar uppgifter avseende en konkurrent som omfattas av affärshemligheter, såsom pris eller försäljning, kan förminska eller upphäva nivån av osäkerhet kring fungerandet av marknaden med som eventuell följd en begränsning av konkurrensen mellan företag, beror sådana följder på de särskilda omständigheterna i målet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 juni 2009, T-Mobile Netherlands m.fl., C-8/08, REG, EU:C:2009:343, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

167 I motsats till vad dessa institutioner antydde vid förhandlingen är inte detta utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har för att förena de berörda parternas rätt till information och skyddet för konfidentiella uppgifter begränsat till det fall den aktuella berörda parten är en exporterande tillverkare som inte har erhållit marknadsmässig status. Som sökanden själv medgav vid förhandlingen kan visserligen inte en exporterande tillverkare som inte erhållit marknadsmässig status ha fog för att göra gällande att dess rätt till försvar har åsidosatts enbart av det skälet att beräkningarna av normalvärdet inte har lämnats ut till den, eftersom döljandet av dessa beräkningar är motiverat av behovet att skydda sekretessen för affärshemligheterna för tillverkaren i det jämförbara landet. Dessa särdrag beträffande situationen för en exporterande tillverkare i ett land som inte har en marknadsekonomi och som inte har erhållit en marknadsmässig status kan emellertid inte motivera att denna tillverkare behandlas olika i förhållande till en annan berörd part avseende rätt till försvar. I synnerhet kan en sådan exporterande tillverkare, i likhet med varje annan berörd part, inte principiellt vägras utlämnandet av sina beräkningar utan prövning av omständigheterna i det specifika fallet, enbart av det skälet att möjligheten att bevilja denna tillverkare detta utlämnande skulle skapa en ”systemisk obalans” i relationerna mellan å ena sidan kommissionen och å andra sidan de företag som deltar i undersökningen, det vill säga särskilt de tillverkare som inte erhållit marknadsmässig status och tillverkaren i det jämförbara landet.

168 Slutligen följer det visserligen av lydelsen i artikel 20.2–20.4 i grundförordningen att institutionerna har en skyldighet att till samtliga berörda parter lämna slutgiltiga uppgifter om de viktigaste omständigheter och överväganden på vilka antidumpningsåtgärderna grundar sig, men det följer däremot inte av denna lydelse att det är omöjligt för dessa att till en specifik berörd part som ber det lämna ut en uppgift som har utelämnats i dessa slutliga uppgifter, med motiveringen att alla berörda parter borde ha tillgång till denna. Dessutom följer det av handlingarna i målet att de slutgiltiga uppgifterna innehåller en allmän del, som var avsedd att lämnas ut till alla de berörda parterna, och en särskild del som avser de särskilda frågorna avseende den aktuella berörda parten. Således meddelades exempelvis sökanden, som anges i punkt 133 ovan, i den slutgiltiga informationshandling som sänts till den, beräkningarna avseende exportpriset produkttyp per produkttyp. Sådana uppgifter ska emellertid endast finnas bland de slutliga uppgifter som lämnats till sökanden, eftersom de enbart rör beräkningen av den individuella dumpningsmarginalen och inte i de slutgiltiga uppgifter som särskilt lämnats ut till övriga kinesiska exporterande tillverkare som ingår i stickprovet, för vilken den individuella dumpningsmarginalen beräknades på grundval av deras egna exportpriser.

169 Vidare ska artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen tolkas mot bakgrund av den rättspraxis om vilken det erinras i punkt 93 ovan, enligt vilken det ankommer på de berörda parterna i ett antidumpningsförfarande att göra det möjligt för institutionerna att bedöma de problem som avsaknaden av en del i de uppgifter som ställts till deras förfogande kan orsaka. Dessutom har en sådan berörd part inte fog för att inge klagomål till unionsdomstolen över att en uppgift inte har ställts till dess förfogande om den, under det undersökningsförfarande som lett till den omtvistade antidumpningsförordningen, inte vid institutionerna har formulerat någon begäran avseende denna specifika uppgift.

170 Följaktligen kan en berörd part inte vägras utlämnande av en uppgift som är av sådan art att den omfattas av dem som avses i artikel 20.2 och 20.4 i grundförordningen enbart av det skälet att andra berörda parter också har rätt att få tillgång till denna, om de sistnämnda inte har framställt någon begäran om detta. Under alla omständigheter följer det av det ovan angivna att det ankommer på kommissionen att bedöma de begäranden om tillgång till konfidentiella uppgifter som framställts av en berörd part med hänsyn till dennes specifika situation, oberoende av situationen för övriga berörda parter för vilka dessa uppgifter skulle vara användbara för utövandet av deras rätt till försvar.

171 En tolkning som strider mot den som ges i punkterna 160–170 ovan skulle leda till en principiell begränsning av de uppgifter som finns tillgängliga för de berörda parterna i ett antidumpningsförfarande som inte skulle vara förenligt med de krav som, enligt den rättspraxis som tribunalen erinrat om i punkt 92 ovan, följer av iakttagandet av de berörda parternas rätt till försvar

och vilka gäller i sådana förfaranden som kan påverka dem direkt och individuellt och få ofördelaktiga följder för dem. I sådana situationer som den i målet aktuella skulle en sådan tolkning i synnerhet innebära att en exporterande tillverkare systematiskt vägrades uppgifter avseende normalvärdet vilka använts vid fastställandet av dess dumpningsmarginal, enbart av det skälet att dessa uppgifter även har använts inom ramen för fastställandet av de övriga exporterande tillverkarnas dumpningsmarginal. De skulle således leda till att, i de flesta fall, beröva den exporterande tillverkaren uppgifter som kan vara av avgörande betydelse för dess rätt till försvar, mot bakgrund av inverkan av beräkningen av normalvärdet på fastställandet av dess dumpningsmarginal.

172 Dessutom har det inte bestritts att kommissionen, inom ramen för det aktuella undersökningsförfarandet, till en tillverkare inom unionen har översänt en uppgift som China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) hade lämnat till den under sekretess med ett specifikt tillstånd av den sistnämnda. Rådets argument att denna uppgift inte var av konfidentiell karaktär för nämnda tillverkare, eftersom dess innehåll avsåg denna tillverkares bolag och var användbart för försvaret av dess intressen, bekräftar detta exempels relevans. Exemplet bekräftar nämligen tolkningen i punkterna 160–170 ovan, enligt vilken det inte kan uteslutas att en konfidentiell uppgift kan lämnas ut till en berörd part i synnerhet, med ett specifikt tillstånd av den person som lämnat den, om kommissionen, efter att ha gjort en avvägning mellan de intressen som skyddas av sekretessen och den aktuella personens rätt till försvar, av detta ska dra slutsatsen att den ska lämnas ut.

173 I förevarande fall kan av de skäl som angetts i punkterna 159–172 ovan, den omständighet som kommissionen har understrukit att de aktuella beräkningarna av normalvärdet inte hade använts endast för att fastställa sökandens dumpningsmarginal, utan även för att fastställa dumpningsmarginalen för de övriga kinesiska exporterande tillverkare som ingår i stickprovet, inte i sig motivera att utlämnandet vägrades.

174 För det första gör nämligen ett sådant skäl i realiteten utövandet av sökandens rätt till försvar beroende av utövandet av rätten till försvar för de övriga kinesiska exporterande tillverkarna som ingår i stickprovet, vilket, som framgår av punkt 171 ovan, utgör en begränsning av rätten till försvar som strider mot såväl lydelsen i som syftet med artiklarna 19 och 20 i grundförordningen.

175 Denna tolkning bekräftas av det argument som rådet har framfört enligt vilket ett utlämnande av beräkningarna av normalvärdet till enbart sökanden och inte till de övriga kinesiska exporterande tillverkare som ingår i stickprovet skulle medföra att sökanden får en betydande konkurrensfördel i förhållande till de sistnämnda i den mening som avses i artikel 19.1 i grundförordningen. Detta argument innebär ett påstående att artikel 19.1 i grundförordningen gör det möjligt för institutionerna att vägra utlämnande av uppgifter till en berörd part, enbart av det skälet att andra med den förstnämnda berörda parten konkurrerande berörda parter, som skulle behöva dessa uppgifter för sitt försvar inte kan få tillgång till dem. Kommissionen skulle således kunna vägra utlämnandet av en uppgift även för det fall det, i övrigt, inte framgår av de upplysningar som den förfogar över att denna uppgift skulle kunna innebära en betydande fördel för den aktuella berörda parten som är av sådan art att den kan påverka konkurrensen på den berörda marknaden, såsom i förevarande fall den indiska marknaden. Den skulle vidare kunna göra gällande den konkurrensfördel som getts nämnda berörda part på unionens marknad i förhållande till andra exporterande tillverkare som behöver denna uppgift för deras försvar. Detta argument bekräftar således att institutionerna tolkar grundförordningen så, att de berörda parternas rätt till försvar principiellt kan begränsas i förhållande till den möjlighet som de övriga berörda parterna har att själva utöva sin rätt till försvar, vilken tolkning, av de skäl som anges i punkterna 171–174 ovan, inte kan godtas.

176 För det andra ska det påpekas att antidumpningstullen visserligen har föreskrivits för dessa exporterande tillverkare, liksom för sökanden, på grundval av en dumpningsmarginal som fastställts individuellt, i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen. Som kommissionen angav i sitt e-postmeddelande av den 21 mars 2013, rör uppgifterna avseende de beräkningar av normalvärdet

som gjorts på grundval av de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet har lämnat samtliga exporterande tillverkare. Som institutionerna bekräftade vid förhandlingen har emellertid de övriga kinesiska exporterande tillverkarna som ingår i stickprovet inte ingett någon begäran om att dessa beräkningar av normalvärdet ska lämnas ut till dem. Följaktligen kunde, som följer av punkterna 169 och 170 ovan, de sistnämndas rätt att få tillgång till dessa beräkningar under alla omständigheter inte göras gällande mot sökanden.

177 Vidare ska det konstateras att, som sökanden har gjort gällande, den omständigheten att den av tillverkaren i det jämförbara landet tillåtits att få tillgång till dennes uppgifter, på vilka beräkningarna av normalvärdet är grundade, objektivt förändrar dess situation med hänsyn till sekretessen av dessa beräkningar, i jämförelse med situationen för de övriga kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet.

178 Det är nämligen ostridigt att de övriga kinesiska exporterande tillverkarna, till skillnad från sökanden, inte av tillverkaren i det jämförbara landet har beretts tillgång till de uppgifter som den sistnämnda lämnat till kommissionen för beräkningen av normalvärdet. Det följer emellertid av lydelsen i artikel 19.5 i grundförordningen att institutionerna, i avsaknad av ett sådant tillstånd, inte har någon skyldighet att lämna ut en uppgift avseende vilken den person som har lämnat den har begärt en konfidentiell behandling. Däremot följer det, liksom har angetts i punkterna 164–168 ovan, av lydelsen i artikel 19.1 och artikel 20.4 i grundförordningen, lästa mot bakgrund av rättspraxis, att institutionerna, även när det gäller uppgifter av konfidentiell art, bland annat affärshemligheter, förfogar över ett visst utrymme för skönsmässig bedömning som i synnerhet innebär en avvägning av de intressen som skyddas av denna sekretess och av rätten till försvar för de berörda parter som begärt att dessa uppgifter ska lämnas ut. I motsats till vad sökanden har gjort gällande gav visserligen tillståndet av tillverkaren i det jämförbara landet inte sökanden full tillgång till de uppgifter som den begärt. Icke desto mindre förfogade sökanden, till skillnad från de övriga kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet, genom detta tillstånd åtminstone över rätten att få undersökt huruvida dess begäran var välgrundad på grundval av en avvägning mellan dess rätt till försvar och de intressen som skyddades av sekretessen i de begärda uppgifterna.

179 De argument som institutionerna framfört i syfte att bestrida räckvidden av ovannämnda tillstånd kan inte påverka denna slutsats.

180 För det första är nämligen den omständigheten att tillståndet av tillverkaren i det jämförbara landet per definition avsåg de uppgifter som denne lämnat till kommissionen och inte de beräkningar av normalvärdet som fastställts på grundval av dessa uppgifter utan verkan. Som sökanden själv gjorde gällande i repliken, är bibehållandet av sekretessen för beräkningarna av normalvärdet under undersökningsförfarandet grundat på sekretessen för de bakomliggande uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet lämnat. Således gjorde kommissionen, inom ramen för den utväxling av elektronisk post som ägde rum mellan den 18 och den 21 mars 2013, ingen åtskillnad mellan sekretessen i dessa beräkningar och sekretessen i de bakomliggande uppgifterna för att avslå sökandens begäran att lämna ut nämnda beräkningar (punkterna 38 och 138 ovan). Vidare hade kommissionen, redan i det skede då de slutgiltiga uppgifterna översändes, just angett att den hade dolt beräkningarna av normalvärdet på grund av behovet av att skydda sekretessen i de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet lämnat (se punkt 133 ovan).

181 Vidare ska även institutionernas argument att ett tillstånd av den person som lämnat sådana konfidentiella uppgifter som avses i artikel 19.5 i grundförordningen inte kan ha någon verkan avseende uppgifter som till deras art är konfidentiella underkännas. Denna tolkning av verkan av tillståndet av tillverkaren i det jämförbara landet som följer av punkterna 139–143 ovan vilar nämligen inte på samma grund som den som försvarats av kommissionen inom ramen för den utväxling av elektronisk post som ägde rum mellan den 18 och den 21 mars 2013 och är oförenlig med denna.

Institutionerna inbjuder således med denna argumentation tribunalen att ersätta deras tolkning med den som framfördes av kommissionen under undersökningsförfarandet, vilket tribunalen av skäl som anges i punkterna 150 och 151 ovan inte kan göra.

182 Under alla omständigheter kan, även för det fall kommissionen, i skedet för undersökningsförfarandet, skulle ha ansett att ett tillstånd av tillverkaren i det jämförbara landet inte hade någon verkan beträffande de uppgifter som till deras art är konfidentiella, en sådan ståndpunkt inte godtas.

183 Det följer nämligen för det första av lydelsen i artikel 19.5 i grundförordningen att det tillstånd som avses i denna bestämmelse rör alla uppgifter för vilka en begäran om konfidentiell behandling har framställts, och inte enbart de uppgifter för vilka denna konfidentiella behandling har ansetts motiverad, vilka åsyftas i artikel 19.1 i grundförordningen.

184 Denna tolkning bekräftas av den omständigheten att den enda slutsats som myndigheterna, på eget initiativ, får dra av att en begäran om konfidentiell behandling som den berörda personen inte vill dra tillbaka inte är motiverad, enligt artikel 19.3 i grundförordningen är att de berörda uppgifterna inte ska användas. Således hindrar, även i detta fall, avsaknaden av ett tillstånd av den aktuella personen att nämnda uppgifter lämnas ut.

185 Tillämpningsområdet för det tillstånd som avses i artikel 19.5 i grundförordningen är således, i realiteten, mer omfattande och inte mer begränsat än det som avses i artikel 19.1 i grundförordningen, tvärtemot vad institutionerna har anfört som sin tolkning.

186 Vidare kan inte den åtskillnad som fastställts i artikel 19.1 i grundförordningen mellan kategorin uppgifter som till sin natur är konfidentiella och kategorin uppgifter som är konfidentiella på grundval av en specifik begäran av den person som lämnat dem ha den räckvidd som institutionerna ger den. Visserligen kan den tolkas så, att den tillåter de behöriga myndigheterna att skydda den första av dessa kategorier även i avsaknad av en särskild begäran i detta hänseende. Denna kategori med uppgifter som till sin natur är konfidentiella kan emellertid även omfatta uppgifter avseende vilka den person som lämnat dem framställt en specifik begäran om konfidentiell behandling.

187 Med beaktande av i synnerhet principen om särskilt skydd för affärshemligheter, om vilken tribunalen har erinrat i punkt 165 ovan, beror sekretessen för uppgifter som till sin natur är konfidentiella visserligen i huvudsak på den behöriga myndighetens bedömning av denna fråga, varför det inte kan vara avgörande huruvida det föreligger en begäran om konfidentiell behandling avseende dessa. Det kan emellertid inte av detta *e contrario* dras slutsatsen att ett tillstånd för den person som lämnat dessa uppgifter saknar inverkan på den behöriga myndighetens beslut att lämna ut dem eller inte. Det följer nämligen av punkterna 164–168 ovan att det, i vissa fall, inte kan uteslutas att dessa till sin natur konfidentiella uppgifter lämnas ut. Under dessa omständigheter har det förhållandet att den person som har lämnat dessa uppgifter har tillåtit utlämnandet av dessa nödvändigtvis en inverkan, eftersom det, som anges i punkt 178 ovan, följer av lydelsen i artikel 19.5 i grundförordningen att det endast är när ett sådant tillstånd finns som institutionerna får lämna ut de aktuella uppgifterna.

188 Denna tolkning bekräftas av lydelsen i artikel 6.5 i antidumpningsavtalet, vilken i huvudsak återges i artikel 19 i grundförordningen, enligt vilken ett tillstånd av den person som till de utredande myndigheterna lämnat konfidentiella uppgifter som avser såväl kategorin uppgifter som till sin natur är konfidentiella som kategorin uppgifter ”som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning”. Det ska i detta hänseende erinras om att enligt fast rättspraxis, inom ramen för genomförandet av Världshandelsorganisationens bestämmelser innebär de av unionen undertecknade internationella överenskommelsernas företräde framför unionens sekundärrätt att den senare ska tolkas i överensstämmelse med dessa överenskommelser (se dom av den 10 november 2011, X och X BV, C-319/10 och C-320/10, EU:C:2011:720, punkt 44 och där angiven rättspraxis). Denna rättspraxis är särskilt tillämplig inom antidumpningsområdet, eftersom det har fastställts att den berörda bestämmelsen i grundförordningen antogs för att genomföra en särskild skyldighet inom ramen för

antidumpningsavtalet (se, för ett liknande resonemang, dom Nakajima/rådet, punkt 163 ovan, EU:C:1991:186, punkterna 29–31, och dom av den 9 januari 2003, Petrotub och Republica/rådet, C-76/00 P, REG, EU:C:2003:4, punkterna 55–57).

189 I motsats till vad rådet gjorde gällande vid förhandlingen, ifrågasattes inte tillämpningen av denna rättspraxis avseende tolkningen av artikel 19 i grundförordningen mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 6.5 i antidumpningsförordningen genom domen av den 16 juli 2015, kommissionen/Rusal Armenal (C-21/14 P, REU, EU:C:2015:494). Det följer nämligen av punkterna 47–53 i denna dom att domstolen i denna nöjde sig med att konstatera att artikel 2.7 i grundförordningen gav uttryck för unionslagstiftarens vilja att på detta område anta en egen ordning inom unionens rättsordning och att unionslagstiftarens vilja att genom antagandet av artikel 2.7 i grundförordningen genomföra de särskilda förpliktelser som följer av artikel 2 i antidumpningsavtalet följaktligen inte hade styrkts (dom kommissionen/Rusal Armenal, se ovan, EU:C:2015:494, punkterna 47–53). Däremot uttalade domstolen i den domen sig inte beträffande huruvida artikel 19 i grundförordningen visade en vilka att behålla ett synsätt specifikt för unionens rättsordning åtskilt från det i antidumpningsavtalet.

190 Det följer emellertid av själva lydelsen i artikel 19.1 och 19.5 i grundförordningen, i vilka formuleringen i artikel 6.5 i antidumpningsavtalet återges, att det är uppenbart att unionslagstiftaren visat sin avsikt att verkställa de särskilda skyldigheter som följer av denna bestämmelse i antidumpningsavtalet. Den omständigheten att unionslagstiftaren har valt att anta en annan struktur än den i artikel 6.5 i antidumpningsavtalet, bland annat genom att återge de två delarna i denna artikel i två olika punkter i artikel 19 i grundförordningen, kan inte i sig innebära en avsikt från unionslagstiftarens sida att anta ett för unionens rättsordning specifikt synsätt, som åtskilt sig från det i antidumpningsavtalet. Detta val ingår nämligen i det utrymme för skönsmässig bedömning som unionslagstiftaren åtnjuter för att genomföra de skyldigheter som följer av artikel 6.5 i antidumpningsavtalet, varför det inte kan utgöra hinder för att artikel 19.1 och 19.5 i grundförordningen tolkas mot bakgrund av denna bestämmelse i antidumpningsavtalet.

191 Slutligen kan inte heller institutionernas argument att det tillstånd som tillverkaren i det jämförbara landet gett sökanden inte utgjorde ett objektivt kriterium i den mening som avses i den rättspraxis om vilken det erinras i punkt 158 ovan, utan ett subjektivt kriterium som härrör från de berörda parterna och därför inte är tillräckligt för att berättiga en skillnad i likabehandlingen, kan inte heller godtas, oavsett vilken tolkning det ges. Dels avser nämligen detta argument i realiteten ett påstående att det tillstånd som tillverkaren i det jämförbara landet gett inte kan förändra den objektivt konfidentiella arten av de uppgifter som den lämnat, vilken följer av deras karaktär som affärshemligheter, vilket av de skäl som anges i punkterna 180–190 ovan, inte kan godtas.

192 Dels, och under alla omständigheter, ska, under förutsättning att institutionerna, genom detta argument, avser göra gällande att detta tillstånd inte beviljades av tillverkaren i det jämförbara landet på grundval av dess objektiva bedömning av de aktuella uppgifterna i förhållande till sökanden, utan på grundval av dess subjektiva relation med den sistnämnda, i egenskap av handelspartner, detta argument ogillas. Som framgår av lydelsen i artikel 19.5 i grundförordningen, har skälen för det tillstånd av den person som lämnat uppgifter konfidentiellt, som avses i denna bestämmelse, nämligen ingen inverkan på räckvidden för detta tillstånd. Som anges i punkt 178 ovan medför nämligen denna bestämmelse en skyldighet för institutionerna att vägra att lämna ut nämnda uppgifter, när detta tillstånd inte har getts, oavsett omständigheterna. Det särskilda villkoret för detta tillstånd, som föreskrivs i denna bestämmelse är att det ska vara uttryckligt. Följaktligen kan, under förutsättning att tillverkaren i det jämförbara landet har tillåtit sökanden att få tillgång till de uppgifter som den lämnat till kommissionen på grundval av dess kommersiella partnerskap med detta företag, denna omständighet inte utgöra hinder för att detta tillstånd anses placera sökanden i en objektivt olik situation i förhållande till de övriga kinesiska exporterande tillverkare som omfattas av stickprovet. I motsats till vad rådet har angett, kan sökanden således inte klandras för att vilja ifrågasätta den

påstådda ”systemiska balansen” som skulle ha införts genom grundförordningen, med motiveringen att den bygger på tillgång till konfidentiella uppgifter som tillverkaren i ett jämförbart land medgett enbart på grundval av deras kommersiella förbindelser.

193 Det följer således av det ovan angivna att kommissionen gjorde en felaktig bedömning när den grundade sig på skälet avseende behovet att iaktta likabehandling för att avslå sökandens begäran om att till den lämna ut beräkningarna av normalvärdet. Följaktligen kan det konstateras att kommissionen, genom att fatta detta beslut, åsidosatte sökandens rätt till försvar. Som anges i punkt 136 ovan, har det nämligen inte bestritts att dessa beräkningar, i förevarande mål, utgjorde väsentliga överväganden i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen, som skulle kunna lämnas ut till den för att den skulle för möjlighet att ändamålsenligt framföra sina synpunkter beträffande dessa före antagandet av de slutgiltiga åtgärderna. Den felaktiga karaktären av det skäl som kommissionen gjort gällande för att vägra tillgång till dess beräkningar utgör således i sig en inskränkning av denna rätt som inte, av de skäl som anges in punkterna 150 och 151 ovan, kan botas genom att det förekommer andra skäl för vägran, såsom dem som institutionerna har gjort gällande inom ramen för förevarande talan.

194 Det ska emellertid, för det femte, i enlighet med den rättspraxis som tribunalen har erinrat om i punkt 81 ovan, kontrolleras huruvida det, som sökanden har gjort gällande, fanns en möjlighet att, på grund av den felaktiga bedömning som konstateras i punkt 193 ovan, det administrativa förfarandet hade kunnat leda till ett annat resultat och således konkret ha påverkat dess rätt till försvar. Det ska i detta hänseende erinras om att det inte kan krävas att sökanden visar att kommissionen skulle ha fattat ett annat beslut, utan endast att ett sådant antagande inte är helt uteslutet, då dessa parter hade kunnat förbereda ett bättre försvar om förfarandefelet inte hade begåtts (dom Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2009:598, punkterna 81 och 94, och dom rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NRTP, punkt 81 ovan, EU:C:2012:78, punkterna 78 och 79).

195 I förevarande fall har sökanden i detta hänseende gjort gällande att förfarandet, i avsaknad av den felaktiga bedömning som konstaterats i punkt 193 ovan, hade kunnat få en annan utgång, eftersom den skulle ha analyserat de avgörande faktorerna i detalj och skulle ha framfört synpunkter på dessa beräkningar. Sökanden anser även att den hade kunnat påpeka de felaktiga bedömningarna och belysa andra justeringar än de som åberopats.

196 Inledningsvis ska det undersökas huruvida kommissionen, under alla omständigheter, hade en skyldighet att avslå sökandens begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet för det ena eller andra av de skäl som institutionerna gjort gällande inom ramen för förevarande talan och som anges i punkterna 142 och 143 ovan. Som domstolen tidigare har slagit fast ska möjligheten till en annan utgång av undersökningsförfarandet, för det fall det inte förekommit något sådant fel som avses i punkt 193 ovan, uteslutas i de fall då de tillämpliga bestämmelserna i grundförordningen under alla omständigheter förbjuder kommissionen att bevilja sökandens begäran (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2009:598, punkt 109). Med andra ord ska det kontrolleras huruvida kommissionen, trots att de skäl avseende likabehandling som den grundade sig på i förevarande fall, inte under alla omständigheter hade något utrymme för skönsmässig bedömning för att bevilja sökandens begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet, antingen på grund av deras art av interna handlingar, i den mening som avses i artikel 19.5 i grundförordningen, eller på grundval av att de till sin natur var konfidentiella, i den mening som avses i artikel 19.1.

197 Det ska emellertid konstateras att så inte är fallet i förevarande mål.

198 För det första ska det påpekas att artikel 19.5 i grundförordningen gör det möjligt för institutionerna att översända interna handlingar när utlämnandet av dessa uttryckligen föreskrivs i denna förordning. Det ska i synnerhet, mot bakgrund av syftet att förena sekretesskraven och den rätt till information

som de berörda parterna har enligt punkt 94 ovan, anses att utlämnandet av interna handlingar uttryckligen föreskrivs i grundförordningen, i den mening som avses i denna bestämmelse, när dessa handlingar innehåller viktiga omständigheter och överväganden i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen. I förevarande fall är det emellertid, som har påpekats i punkt 136 ovan, ostridigt att beräkningarna av normalvärdet utgjorde viktiga överväganden, i den mening som avses i artikel 20.2 i grundförordningen, som kan komma att utlämnas till sökanden. Vidare är det också ostridigt att om, som institutionerna medgav vid förhandlingen, beräkningarna av normalvärdet hade grundats på sökandens inhemska priser, i vilket fall sökanden skulle ha erhållit marknadsmässig status, skulle kommissionen ha haft möjlighet att lämna ut beräkningarna till den. Följaktligen kunde, under förutsättning att kvalificeringen som intern handling, i den mening som avses i artikel 19.5 i grundförordningen, av dessa beräkningar var juridiskt korrekt, denna kvalificering under alla omständigheter inte i förevarande fall ha medfört någon skyldighet för kommissionen att inte lämna ut beräkningarna av normalvärdet till sökanden.

199 Vidare följer det, såsom anges i punkterna 164 och 165 ovan, varken av de specifika bestämmelserna i artikel 19 i grundförordningen avsedda att skydda de intressen som skyddas av sekretessen för de uppgifter som använts under ett antidumpningsförfarande eller av den rättspraxis som skyddet för de uppgifter som avser affärshemligheter, något principiellt krav på uteslutande av varje utlämnande av dessa uppgifter till berörda parter, oavsett omständigheterna. I synnerhet ska den berörda partens specifika situation bedömas mot bakgrund av dessa uppgifter och, bland annat, respektive ståndpunkt för denna berörda part och den person som lämnat dessa uppgifter på den berörda marknaden. För övrigt ska de intressen som skyddas av skyddet för affärshemligheter avvägas mot de berörda parternas rätt till försvar.

200 Följaktligen kan inte, i förevarande fall, enbart den omständigheten att de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet lämnat avser affärshemligheter i sig räcka för att anse att kommissionen under alla omständigheter hade en skyldighet att avslå sökandens begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet. Det är uppenbart att denna slutsats inte kan ifrågasättas genom institutionens argument att kommissionen, vid den tidpunkt då den avslog begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet, inte kände till omfattningen av de uppgifter som tillverkaren i det jämförbara landet själv hade lämnat till sökanden. Det räcker nämligen att, i detta hänseende, liksom sökanden för övrigt påpekade vid förhandlingen, konstatera att i dess skrivelse av den 18 mars 2013 (se punkt 35 ovan), hade tillverkaren i det jämförbara landet angett att den själv till sökanden skulle översända de uppgifter som den tillät kommissionen att lämna ut till denna. Således fanns det inget som hindrade kommissionen, från och med detta datum, att av sökanden begära att den skulle lämna ut de handlingar som tillverkaren i det jämförbara landet hade översänt så att denna institution kunde kontrollera omfattningen av de uppgifter som sökanden sedermera förfogade över.

201 Inledningsvis ska även rådets argument att kommissionen, i avsaknad av begäran från sökanden om att förhörsombudet ska kontrollera uppgifterna och de av kommissionen genomförda beräkningarna, inte skulle kunna styrka att förfarande hade kunnat leda till ett annat resultat.

202 I detta hänseende ska det påpekas att det i artikel 15 i beslut 2012/199, som citeras i punkt 37 ovan, föreskrivs att förhörsombudet på begäran av en berörd part kan undersöka uppgifter som till sin art är konfidentiella och inte kan sammanfattas, till vilka denna part inte har tillgång, i syfte att kontrollera hur de har använts av kommissionens avdelningar med ansvar för undersökningen. I denna bestämmelse preciseras vidare att förhörsombudet ska ange till den part som ingett sin begäran om de uppgifter som inte lämnats ut till denna part, enligt förhörsombudets uppfattning, är relevanta för partens rätt till försvar och huruvida, i förekommande fall, undersökningsavdelningarna på ett korrekt sätt beaktat dessa uppgifter i de omständigheter och överväganden på vilka de grundat sina slutsatser.

203 Den omständigheten att sökanden inte har bett förhörsombudet att genomföra den kontroll som föreskrivs i artikel 15 i beslut 2012/199 är emellertid i förevarande fall utan verkan. Som framgår av denna bestämmelses innehåll, om vilket det erinrats i punkt 202 ovan, rör denna bestämmelse endast de uppgifter som till sin natur är konfidentiella för den berörda parten som vänt sig till förhörsombudet och vilka den således inte har rätt att tillgå. Som har angetts i punkt 193 ovan grundade kommissionen inte sig på något giltigt skäl för att motivera sekretessen för beräkningarna av normalvärdet i förhållande till sökanden. Under dessa omständigheter kan sökanden inte klandras för att inte ha bett förhörsombudet att kontrollera dessa beräkningar.

204 Det ska vidare undersökas huruvida sökanden, mot bakgrund av den nivå av uppgifter som den förfogade över vid den tidpunkt då dess begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet avslogs, det vill säga den 21 mars 2013, som den har gjort gällande hade kunnat framföra ytterligare synpunkter, i synnerhet genom att identifiera felaktigheter eller föreslå nya justeringar, på ett sådant sätt att av förfarandet hade kunnat få en annan utgång.

205 Som följer av punkterna 26, 27 och 32–34 ovan innehåller de uppgifter som kommissionen lämnade vid undersökningsförfarandet relativt precisa angivelser beträffande den metod som ska följas för att fastställa normalvärdet samt om de uppgifter, produkttyp för produkttyp, som avser sökandens exportförsäljning som jämfördes med beräkningen av normalvärdet. Vidare översände tillverkaren i det jämförbara landet, som anges i punkt 35 ovan, till sökanden de interna uppgifter som den hade lämnat till kommissionen, särskilt bokföringsuppgifter och detaljerade uppgifter avseende dess priser på den indiska marknaden, och på vilka kommissionen grundat sig vid beräkningen av normalvärdet.

206 På grundval av dessa omständigheter och mot bakgrund av den ekonomi- och bokföringsexpertis som ett sådant företag som sökanden normalt åtnjuter, var den sistnämnda i princip i stånd att åtminstone genomföra sina egna beräkningar beträffande normalvärdet och att jämföra det slutgiltiga resultatet med det som erhållits av denna institution på grundval av samma uppgifter. Eftersom de beräkningar som kommissionen genomför produkttyp för produkttyp när det gäller exportförsäljningen hade lämnats ut till sökanden i handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder, kunde sökanden vidare om den så önskade fastställa sin egen beräkning beträffande sin dumpningsmarginal produkttyp för produkttyp, vilket den för övrigt erkände vid förhandlingen.

207 Det kan emellertid konstateras att det är uppenbart att erhållandet av de beräkningar av normalvärdet som kommissionen genomfört för sökanden utgjorde en betydande ökning av information som, mot bakgrund av omständigheterna i målet, var av sådan art att den gjorde det möjligt för det att framföra mer relevanta synpunkter än dem som de redan hade framfört.

208 För det första är det uppenbart att den omständigheten att en berörd part har tillgång till av kommissionen utförda detaljerade beräkningar och inte bara uppgifter som använts för dessa beräkningar i allmänhet är av sådan art att den gör det möjligt för de berörda parterna att framföra mer användbara synpunkter för deras försvar. De kan nämligen då precist kontrollera sina egna beräkningar, vilket kan tillåta dem att identifiera eventuella felaktigheter från kommissionens sida som annars inte hade kunnat upptäckas. Vidare visar institutionernas praxis att de själva anser att den omständigheten att de berörda parterna när det gällde fastställandet av dumpningsmarginalen, förfogade över detaljerade beräkningar är av sådan art att den gör det möjligt för dem att på ett ändamålsenligt sätt utöva deras rätt till försvar. Som de erkände vid förordningen som svar på en fråga från tribunalen, utlämnar institutionerna normalt sett till de exporterande tillverkarna detaljerade beräkningar av normalvärdet när dessa har fastställts för den inhemska försäljningen av dessa tillverkande experter. Som tribunalen har erinrat om i punkt 205 ovan utlämnade kommissionen, även om den när det gäller sökanden dolde beräkningarna av normalvärdet produkttyp för produkttyp av sekretesskäl, däremot beräkningarna av exportpriserna för produkttypen.

209 Vidare ska det påpekas att, under de särskilda omständigheterna i målet, var sökandens avsaknad av tillgång till beräkningarna av normalvärdet av sådan natur att den på ett betydande sätt begränsade dess kapacitet att framföra relevanta synpunkter jämfört med en situation där den hade haft dessa beräkningar till sitt förfogande.

210 För det första förfogande nämligen sökanden endast över mycket begränsad tid för att använda uppgifterna från tillverkaren i det jämförbara landet. Som tribunalen har erinrat om i punkt 35 ovan, tillät den sistnämnda kommissionen att lämna ut dessa uppgifter och meddelade dem samtidigt till sökanden den 18 mars 2013. Vidare begärde sökanden samma dag att kommissionen skulle ge den tillgång till beräkningarna av normalvärdet. Följaktligen förfogade sökanden, eftersom den frist för att framföra synpunkter som kommissionen hade fastställt med tillämpning av artikel 20.5 gick ut den 25 mars 2013, endast över högst sju dagar för att använda uppgifterna från tillverkaren i det jämförbara landet. Det är uppenbart att denna frist försvårade sökandens möjlighet att återskapa ens en del av beräkningarna av normalvärdet, mot bakgrund av, som sökanden angav vid förhandlingen, det mycket stora antal produkttyper som hade beaktats för fastställandet av dumpningsmarginalen. Enligt obestridda angivelser i sökandens synpunkter på informationshandlingen av den 25 mars 2013 uppgick nämligen detta antal till 1 645 (se punkt 40 ovan). Följaktligen skulle sökanden, om den under denna frist hade förfogat över de beräkningar av normalvärdet som kommissionen genomfört, haft möjlighet att identifiera vissa felaktiga bedömningar eller vissa skillnader mellan kommissionens beräkningar och dess egna beräkningar eller åtminstone, identifiera dem snabbare.

211 Vidare är, som sökanden i huvudsak gjorde gällande vid förhandlingen, den omständigheten att den inte i förevarande mål förfogade över vissa uppgifter beträffande beräkningsmetoden relevant för bedömningen av huruvida utgången av förfarandet hade kunnat vara en annan för det fall kommissionen skulle ha lämnat ut beräkningarna av normalvärdet. Som har påpekats i punkterna 119 och 120 ovan hade sökanden, den 18 mars 2013, nämligen endast en allmän kunskap om den metod som används för att beräkna normalvärdet för produkttyper som inte motsvarar varandra. Sökanden var i synnerhet, på den dagen, ovetande om vilken marknad och vilka referenspriser kommissionen hade använt, i syfte att beräkna marknadsvärdet för justeringen av normalvärdet på dessa produkttyper med skillnader i de fysiska egenskaperna mellan dessa produkttyper och de motsvarande produkttyperna. Som anges i punkt 120 ovan representerar dessa produkttyper som inte motsvarar varandra dels 83 procent av alla produkttyper som exporteras och som har beaktats för beräkningen av dumpningsmarginalen, dels mer än 40 procent av den totala exportvolymen. Om sökanden hade förfogat över beräkningarna av normalvärdet produkttyp för produkttyp, hade den åtminstone kunnat framföra synpunkter på de resultat som denna metod lett till. Sökanden hade således, i förekommande fall, kunnat jämföra dessa resultat med sina egna resultat som uppnåtts på grundval av en annan metod. Således hade den på ett mer precist sätt kunnat bestrida den metod som kommissionen använder och hade således större chanser att få sina invändningar beaktade av kommissionen, vilket inte var fallet i förevarande fall.

212 Slutligen framförde sökanden, som den själv erinrade om vid förhandlingen, under undersökningsförfarandet ett visst antal synpunkter på grundval av uppgifter som den redan förfogade över, varav vissa resulterade i en ändring av metoden för beräkning av normalvärdet. Som det erinrats om i punkterna 45 och 46 ovan, var det till följd av dessa synpunkter som institutionerna accepterade dels att beräkna normalvärdet beträffande dess dumpningsmarginal på grundval av den inhemska försäljning som tillverkaren i det jämförbara landet hade genomfört och inte genom att konstruera detta normalvärde, dels att för denna dumpningsmarginal beakta de icke motsvarande produkttyperna och, således, fastställa ett normalvärde för dessa produkttyper. Det är således legitimt att presumera att sökanden, om den hade förfogat över beräkningarna av normalvärdet för produkttypens nivå, vilka, liksom har angetts i punkterna 207–211 ovan, utgjorde en väsentlig informationssökning, så långt som möjligt skulle ha sett till att använda dessa uppgifter på ett ändamålsenligt sätt för utövandet av dess rätt till försvar.

213 Således kan det, av samtliga de skäl som anges ovan i punkterna 207–212 inte uteslutas att utgången av förfarandet hade varit en annan för det fall sökandens begäran om utlämnande av beräkningarna av normalvärdet hade beviljats.

214 Denna slutsats påverkas inte av institutionens argument. För det första ska det påpekas att institutionerna inte kan grunda sig på punkt 81 i domen Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan (EU:C:2009:598) för att göra gällande att det ankommer på sökanden att visa att utgången av målet hade kunnat vara en annan, om den hade haft beräkningarna av normalvärdet till sitt förfogande. Domstolen erinrade i denna punkt 81 i domen Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan (EU:C:2009:598), om principen att det ankommer på en sökande att styrka att det finns en möjlighet att det administrativa förfarandet på grund av den oegentlighet som den ingett klagomål om hade kunnat leda till ett annat resultat och att klagandens rätt till försvar således verkligen har påverkats. I punkt 94 i samma dom har domstolen emellertid preciserat räckvidden av denna princip och angett att det följer av rättspraxis att det inte kan krävas av klaganden att den visar att kommissionens beslut skulle ha haft ett annat innehåll, utan endast att ett sådant antagande inte är helt uteslutet, då klaganden hade kunnat förbereda ett bättre försvar om förfarandefelet inte hade begåtts (se dom Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/rådet, punkt 62 ovan, EU:C:2009:598, punkterna 81–94).

215 Det kan inte under dessa omständigheter krävas av sökanden att den, på grundval av de uppgifter som den förfogade över, skulle styrka att kommissionen hade gjort sig skyldig till en felaktig bedömning beträffande fastställandet av normalvärdet för att kunna dra slutsatsen att utgången av förfarandet hade kunnat vara en annan om beräkningarna av normalvärdet hade lämnats ut till den.

216 Mot bakgrund av den omständigheten att sökanden, i övrigt och som anges i punkt 211 ovan, endast hade en ganska allmän kunskap om den av kommissionen använda metoden, går det nämligen för det första inte att uteslutas att vissa felaktigheter endast hade kunnat identifieras genom en analys av normalvärdet produkttyp för produkttyp.

217 Som anges i punkt 210 ovan skulle sökanden, även om det antas att denne skulle kunna identifiera dessa felaktigheter på grundval av uppgifterna från tillverkaren i det jämförbara landet, inte nödvändigtvis kunna identifiera dem så snabbt, vilket mot bakgrund av den tid som den förfogade över skulle kunna via sig vara avgörande för utövandet av dess rätt till försvar.

218 Under omständigheterna i förevarande mål kan således den omständighet som institutionerna har gjort gällande att sökanden, i förevarande mål, inte lyckats styrka att det förelåg ett fel i fastställandet av normalvärdet, under alla omständigheter inte beaktas som en tillräcklig faktor för att utesluta varje möjlighet att förfarandet kunde ha fått en annan utgång.

219 Vidare kan, av samma skäl, inte den omständigheten som rådet framhävt, att de berörda parterna endast förfogar över tio dagar för att lägga fram sina synpunkter till följd av utlämnandet av de slutgiltiga uppgifterna, anses relevant med tillämpning av artikel 20.5 i grundförordningen. Det följer nämligen av det ovan angivna att frågan i målet är huruvida tillgången till beräkningar av normalvärdet, i förevarande fall, inom den tid som sökanden konkret förfogande över, som för övrigt var kortare än tidsfristen på tio dagar, kunde tillåta denna att utöva sin rätt till försvar på ett bättre sätt än enbart en tillgång till de uppgifter som låg bakom dessa beräkningar.

220 Slutligen kan inte, inom ramen för prövningen av frågan huruvida förfarandets utgång hade kunnat vara en annan om det åsidosättande som tribunalen konstaterat i punkt 193 inte hade skett, det av rådet påstådda förhållandet att sökanden under alla omständigheter förfogade över en tillräcklig informationsnivå för att kunna utöva sin rätt till försvar på ett ändamålsenligt sätt beaktas. En sådan faktor skulle endast, i förekommande fall, kunna påverka frågan huruvida kommissionen, som anges i punkt 139 ovan, för att vägra att lämna ut beräkningarna av normalvärdet, grundade sig enbart på skälet avseende ett specifikt utlämnande av dessa uppgifter till sökanden inte var möjlig på grund av

behovet att skydda likabehandlingen i förhållande till de övriga exporterande tillverkarna i stickprovet. Denna vägran är således inte grundad på den omständigheten att den informationsnivå som sökanden förfogade över var tillräcklig för att tillåta den att utöva sin rätt till försvar. Vidare anser institutionerna själva i allmänhet, liksom anges i punkt 208 ovan, att de detaljerade beräkningar på vilka fastställandet av en operatörs dumpningsmarginal är grundad utgör uppgifter som är användbara för försvaret av den sistnämndes intressen och således ska anges i de preliminära och de slutgiltiga informationshandlingarna.

221 Således följer det av det ovan angivna att den första grundens första invändning är välgrundad och att talan, på grundval av denna invändning, ska bifallas på den första grunden. Den angripna förordningen ska därför ogiltigförklaras i den del den avser sökanden, utan att det är nödvändigt att pröva den andra, den tredje och den femte grunden.

Rättegångskostnader

222 Enligt artikel 134.1 i tribunalens rättegångsregler ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

223 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sin rättegångskostnad.

224 Sökanden har i förevarande fall yrkat att rådet ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom rådet har tappat målet, ska sökandens yrkande bifallas. Vidare ska kommissionen, i egenskap av intervenerande institution, bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 430/2013, av den 13 maj 2013 om införande av en slutlig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av gängade gjutna rördelar av aducerat gjutjärn med ursprung i Folkrepubliken Kina och Thailand, samt om avslutande av förfarandet med avseende på Indonesien, ogiltigförklaras, i den del den är tillämplig på Jinan Meide Casting Co. Ltd.

2) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Jinan Meide Casting Co.

3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

Gratsias Kancheva Wetter

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 30 juni 2016.

Justitiesekreterare
Ordförande

E. Coulon

Innehållsförteckning

Bakgrund . . . 2

Förundersökningens relevanta delar före förordningen om preliminär tull . . . 2

Förordningen om preliminär tull och handlingen med uppgifter om provisoriska åtgärder . . . 3

Skriftväxlingen mellan sökanden och kommissionen till följd av förordningen om preliminär tull . . . 5

Skriftutväxlingen mellan sökanden och kommissionen till följd av handlingen med uppgifter om slutgiltiga åtgärder . . . 7

Den angripna förordningen . . . 8

Förfarandet och parternas yrkanden . . . 9

Rättslig bedömning . . . 10

Den fjärde grunden . . . 10

Den första grunden . . . 16

Inledande anmärkningar . . . 16

Den andra invändningen . . . 19

Den tredje invändningen . . . 20

Den första invändningen . . . 22

Rättegångskostnader . . . 40